

Υ/2062'

ΘΩΜΑ Ι. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ

ΤΕΩΣ ΑΡΧΙΑΤΡΟΥ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΝΤΑΡΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ

ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ (Π.Α.Ο.)

ΕΘΝΙΚΟΙ ΚΥΝΔΥΝΟΙ ΕΝ ΟΨΕΙ

ΕΚΤΥΠΩΘΕΝ ΙΔΙΑ ΔΑΠΑΝΗ
ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1972

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΩΜΑ Ι. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ

ΤΕΩΣ ΑΡΧΙΑΤΡΟΥ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΝΤΑΡΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ
ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ (Π.Α.Ο.)

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
(Π. Α. Ο.)

Η ΗΓΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Κ. Κ. Ε.)

ΩΣ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΑΜ - ΕΛΛΑΣ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΛΑΥΩΝ
ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΗΘΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΘΕΝ ΙΔΙΑ ΔΑΠΑΝΗ
ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1972
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
ΛΕΩΝΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΝ 25
11527 ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΛΙΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΑΜΕΛΛΗΝΟΥ ΑΠΕΛΥΘΕΡΟΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

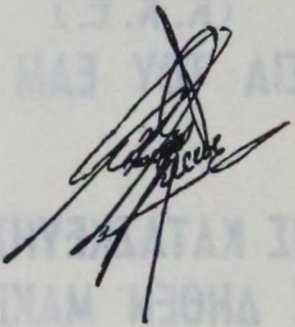
Έξετυπώθη ιδία δαπάνη και διατίθεται δωρεάν.

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ γρά-
ψαντος.

ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Κ.Κ.Ε.)

ΔΙ ΗΓΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΕΛΛΑΣ

Ο ΚΙΝΩΥΜΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΤΗΣ ΣΑΛΩΝ

ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΟΛΙΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΙΝΦΟΡΜΑΤΙΟΝ

ΕΠΕΚΛΟΝΙΚΗ

Εἰς μνήμην τοῦ ἥρωος Συνταγματάρχου Πυροβολικοῦ

Ἄβδελᾶ Βασιλείου

ἐκ Σιρωμνίτισης

Μαρτυρήσαντος ὑπὲρ Πατρίδος

εἰς τὸν ἀγῶνα Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως

Ἀνατολικῆς Μακεδονίας - Θράκης

τὸν Ὀκτώβριον 1944

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ (Π.Α.Ο.)

Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε. ΩΣ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ Ε.Α.Μ. - Ε.Λ.Α.Σ.

Οι Έλληνες από τους πρώτους μήνας τῆς Κατοχῆς ἤρχισαν ἀγῶνα Ἀντιστάσεως ἐναντίον τῶν ἐπιδρομέων.

Εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, τὴν Κεντρικὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Νότιον (Χαλκιδικὴν) ἐμφανίζεται ἡ Πανελλήνιος Ἀπελευθερωτικὴ Ὀργάνωσις (ΠΑΟ), τῆς ὁποίας ἡ ἀρχικὴ ὀνομασία ἦτο Ἐπερασπισταὶ Βορείου Ἑλλάδος (ΤΒΕ).

Οἱ ταγματάρχαι 1) Παπαθανασίου Ἰωάννης ἐκ Βάβδου Χαλκιδικῆς, 2) Μπάρμπας Θωμᾶς ἐκ Κυδωνιῶν Γρεβενῶν, 3) Λόρτας Εὐάγγελος ἐξ Ἄνω Βροντοῦς Σερρῶν καὶ 4) ὁ Λοχαγὸς Σακελλαρίδης Ἀναστάσιος ἐκ Κορησοῦ Καστοριᾶς ἀπὸ τοὺς πρώτους μήνας τῆς Κατοχῆς ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ ἰδρύσωσιν Ἀντιστασιακὴν Ὀργάνωσιν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ἐπερασπισταὶ Βορείου Ἑλλάδος». Καὶ πρὸς τοῦτο τὴν 10 Ἰουλίου 1941 συναντηθέντες ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἐλευθερίου Θεσσαλονίκης υπέγραψαν πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας, ἐν τῷ ὁποίῳ δι' ὀλίγων γραμμῶν εἰς ὀκτὼ ἄρθρα διετύπωσαν τοὺς σκοποὺς τῆς ἰδρυομένης τότε Ἀντιστασιακῆς Ὀργανώσεως καὶ τὸν τρόπον μνήσεως τῶν «ἐταίρων».

Μέχρι τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1942 τὴν ΤΒΕ εἶχον πλαισιώσει πλεῖστοι μόνιμοι καὶ ἑφεδροὶ Ἀξιωματικοὶ ὄλων τῶν βαθμῶν καὶ εἶχεν ἐνταχθῆ εἰς αὐτὴν μέγας ἀριθμὸς πολιτῶν πάσης τάξεως.

Τότε ἐκρίθη σκόπιμον ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν τῆς ΤΒΕ, ὅπως τὴν Διοίκησιν τῆς Ὀργανώσεως ἀναλάβωσιν οἱ βαθμολογικῶς ἀνώτε-

ροι Ἀξιωματικοὶ καὶ ὅπως συμμετάσχουν τῆς Διοικήσεως καὶ πολῖται. Τούτου δὲ γενομένου ἡ ὙΒΕ μετωνομάσθη εἰς Πανελλήνιον Ἀπελευθερωτικὴν Ὀργάνωσιν καὶ μὲ τὰ ἀρχικὰ γράμματα ΠΑΟ καὶ ἡ δραστηριότης τῆς Ὀργανώσεως ἔλαβε χαρακτῆρα εὐρύτερον, Πανελλήνιον.

Γενικὸς Ἀρχηγὸς αὐτῆς ἐθεωρήθη ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς νέας Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς Ἀντιστράτηγος Γεώργιος Παπαγεωργίου.

Τὰ μέλη τῆς ΠΑΟ ὅπως καὶ τῆς ὙΒΕ ἦσαν Ἑλληνας ἀδιακρίτως κομματικῆς προελεύσεως καὶ πολιτειακῆς τοποθετήσεως.

Σκοπὸς τῆς ΠΑΟ ὅπως καὶ τῆς ὙΒΕ ἦτο:

1) Ἀγὼν ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν ὡς ἐπιδρομέων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιδίωξις ἦτο ἡ προσάρτησις εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀλβανίαν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν καὶ ἡ κατασκευὴ Ρουμανικοῦ «Δεσποτάτου» ἐν Μακεδονίᾳ.

2) Ἀγὼν ἐναντίον τῶν Γερμανῶν α) ὡς ἐπιδρομέων, β) διότι οὗτοι παρέδωσαν τὴν ἀνατολικὴν Μακεδονίαν εἰς τοὺς Βουλγάρους, οἵτινες μὲ τὴν ἄδειαν καὶ συγκατάθεσιν αὐτῶν προσήρτησαν αὐτὴν εἰς τὸ Βουλγαρικὸν Κράτος καὶ μὲ τὴν ἀνοχὴν τῶν Γερμανικῶν Ἐνόπλων δυνάμεων, οἱ Βούλγαροι ἐπεδόθησαν εἰς τὸν ἄμεσον καὶ συστηματικὸν ἐκβουλγαρισμὸν αὐτῆς διὰ τῆς μεταφορᾶς Βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ, διὰ διωγμῶν, ἐκβιασμῶν, βασανιστηρίων, διὰ διηρώσεων καὶ σφαγῶν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων ἐπεδίωκον τὸν ἐξαφαιρισμὸν ἢ τὸν ἐκβουλγαρισμὸν. Οἱ Γερμανοὶ μετέφερον ἀργότερον Βουλγαρικὸν Στρατὸν εἰς τὰ γερμανοκρατούμενα Ἑλληνικὰ ἐδάφη - τὴν Κεντρικὴν καὶ Νότιον Μακεδονίαν (Χαλκιδικήν)-, παρέδωσαν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ ἐπέτρεψαν εἰς αὐτοὺς νὰ ἀνοίξουν καὶ βουλγαρικὸν σχολεῖον ἐν Θεσσαλονίκῃ*.

* Ἡ παράδοσις ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν εἰς τοὺς Βουλγάρους πρὸς προσάρτησιν καὶ ἡ προσπάθεια ἐκβουλγαρισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆ συγκατανεύσει καὶ ὑποστηρίξει τῶν Γερμανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἶναι μελανὸν σημεῖον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους.

3) Ἀγὼν ἐναντίον τῶν Βουλγάρων, οἱ ὅποιοι καὶ ὡς σύμμαχοι τῶν Γερμανῶν ἐξυπηρέτουν πανσλαβιστικούς σκοπούς, διότι διὰ τοῦ ἐκβουλγαρισμοῦ Ἑλληνικῶν περιοχῶν θὰ ἐπετυγχάνετο ὁ ἐκσλαβισμὸς καὶ διὰ τοῦ ἐκσλαβισμοῦ ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τῶν Σλαύων δῆθεν ἐθνολογικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἐδαφῶν Ἑλληνικῶν, διὰ μέσου τῶν ὁποίων θέλουν νὰ κατέλθουν εἰς τὴν θάλασσαν.

Οἱ ἀγωνισταὶ τῆς ΠΑΟ δὲν ἠγωνίζοντο ἐναντίον τοῦ φασισμού ἢ τοῦ ναζισμού, ἀλλὰ ἐναντίον τῶν τότε ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους μας Ἱταλῶν, Γερμανῶν, Βουλγάρων, τῶν ὁποίων σκοπὸς ἦτο ἡ ἀπόσπασις Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν καὶ ἡ συστηματικὴ ἐθνολογικὴ ἀλλοίωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Μὲ ἄλλους λόγους ὁ ἀγὼν τῆς ΠΑΟ ἦτο ἀγὼν καθαρῶς Ἐθνικός, Ἑλληνικός, Ἀπελευθερωτικός.

Ἡ ΠΑΟ ὅμως εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς αὐτὸν τὸν καθαρῶς ἐθνικόν, τὸν ἀπελευθερωτικόν, ὅπως καὶ ὄλαι αἱ Ἐθνικαὶ ἀντιστασιακαὶ ὀργανώσεις, ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας εὗρεν ἀντιμέτωπὸν τῆς μίαν σπεῖραν ἐκ τριάκοντα (30) περίπου (τρόπος τοῦ λέγειν διὰ τὴν παράστασιν τοῦ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ) Ἑλλήνων σλαυοδούλων δηλαδὴ συνειδητῶν πρακτόρων τοῦ Σλαβισμοῦ. Σλαυοδούλοι Ἕλληνες εἶναι ἐλάχιστοι. Εἶναι οἱ ἐπιλεγέντες πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ ἐπὶ μακρὸν ἐκπαιδευθέντες ἐν Ρωσσίᾳ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Σλαβικῶν ἐν γένει συμφερόντων. Τοὺς Ἕλληνας αὐτοὺς οἱ Σλαῦοι παρουσιάζουσιν ὡς κομμουνιστάς, σοσιαλιστάς, ἀριστερούς, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κρύπτουν τὴν πραγματικὴν ιδιότητα αὐτῶν ἣτοι τὴν ιδιότητα τοῦ Σλαβικοῦ πράκτορος.

Ἡ σπεῖρα αὐτὴ τῶν Σλαυοδούλων Ἑλλήνων ἀπετέλει τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος. Αὕτη κατὰ τὴν Κατοχὴν παρουσιάσθη ὡς ἡγεσία Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου (ΕΑΜ).

Καὶ ὡς εἶναι γνωστὸν οἱ Σλαῦοι εἴτε ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Τσαρρικῆς Ρωσσίας, εἴτε ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Κομμουνιστικῆς Ρωσσίας ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν εἶχον καὶ ἔχουσιν εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Αἴμου, εἰς τὴν Βαλκανικὴν, τὴν ἔξοδόν

των εἰς τὸ Αἰγαῖον, εἰς τὴν θάλασσαν διὰ μέσου τοῦ Ἑλληνικοῦ γεωγραφικοῦ χώρου.

Καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των αὐτοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν προσπαθοῦσι νὰ παραστήσωσιν εἰς τὴν Διεθνή κοινήν γνώμην, ὅτι οἱ αὐτόχθονες, γηγενεῖς, οἱ ἐντόπιοι κάτοικοι τῆς Μακεδονίας δὲν εἶναι Ἑλληνες, ἀλλὰ ὅτι ἀνήκουσιν εἰς μίαν ξεχωριστὴν Ἐθνότητα δῆθεν Μακεδονικὴν Σλαβικῆς καταγωγῆς. Καὶ διὰ τῆς ξεχωριστῆς αὐτῆς Ἐθνότητος τῆς δῆθεν Μακεδονικῆς ἐγείροντες φυλετικά, ἐθνολογικά δικαιώματα προσπαθοῦσι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον μὲ νομιμοφάνειαν καὶ δικαιωματικῶς.

Ἄς ἴδωμεν τώρα ποίαν θέσιν ἔλαβεν ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔναντι τῆς Σλαβικῆς αὐτῆς ἐπιβουλῆς εἰς βάρος τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας μας.

Τῷ 1924 τὸ ἐπίσημον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔντυπον τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἡ «Κομμουνιστικὴ Ἐπιθεώρησις» ἔγραφε :

«Τὸ Μακεδονικὸ ζήτημα εἶναι γενικὸ Βαλκανικὸ ζήτημα καὶ μόνο σὰν τέτοιο μπορεῖ νὰ λυθῆ.

«Τὸ Μακεδονικὸ ἔδαφος καὶ ὁ Μακεδονικὸς Λαὸς μοιράστηκαν ἀνάμεσα στὴ Σερβία, στὴ Βουλγαρία καὶ στὴν Ἑλλάδα.

«Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ἡ μεγάλη μᾶζα τῶν μεταναστευμένων Μακεδονικῶν στοιχείων ζῆ στὴ Βουλγαρία καὶ σὲ ἄλλες χῶρες. Ἐπαναστατικὲς δὲ ὀργανώσεις ὑπάρχουν ὄχι μόνον μέσα στοὺς πληθυσμοὺς τῶν Μακεδονικῶν περιφερειῶν, ἀλλὰ καὶ μέσα στοὺς μετανάστες.

«Τὰ Βαλκανικὰ Κ.Κ. μόνον τότε θὰ κρατήσουν ὀρθὴ πολιτικὴ, ὅταν ὑπολογίσουν τὸ σύνολο ὄλων τῶν διεσπαρμένων στὶς διάφορες χῶρες ἐπαναστατικῶν Μακεδονικῶν δυνάμεων».

Εἰς τὸ αὐτὸ τεῦχος τῆς «Κομμουνιστικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τοῦ 5ου Συνεδρίου τῆς «Κομιντέρν», τὴν ὁποίαν ἐψήφισαν φυσικὰ καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ περιλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

«... Ὁ τελευταῖος ἱμπεριαλιστικὸς πόλεμος 1914 - 1918 στὰ Βαλκάνια, πὺν τελείωσε μὲ τὴν οἰκονομικὴν καταρείπωση, τὴν πολιτικὴν ὑποδούλωση καὶ τὸ μοίρασμα τῆς Μακεδονίας καὶ Θρά-

κης μεταξύ τῆς Σερβίας, τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Βουλγαρίας, περιέπλεξε ἀκόμα περισσότερο τὸ ἔθνικὸ ζήτημα καὶ ἔκανε πιὸ βαθὺ τὸ μῖσος μεταξύ τῶν λαῶν.

«Τὸ μοίρασμα τῆς Μακεδονίας μεταξύ τῆς Σερβίας, τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Βουλγαρίας ἐνίσχυσε ἀκόμα περισσότερο τὸν πόθο τῶν Μακεδόνων στὰ διάφορα κομμάτια τῆς διαμελισμένης τους πατρίδας γιὰ τὴ συνέπεια καὶ τὴν ἀποκατάσταση μιᾶς Μακεδονίας ἐνιαίας καὶ ἀνεξάρτητης.

«...Τὰ Κ.Κ. Βαλκανικῆς καὶ ἡ Βαλκανικὴ Ὀμοσπονδία ὀφείλουν νὰ ὑποστηρίξουν μὲ ὅλη τους τὴ δραστηριότητα τὸ ἔθνικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῶν καταπιεζομένων λαῶν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης γιὰ τὴ δημιουργία ἀνεξαρτήτων δημοκρατιῶν».

Τὴν 6ην Μαρτίου 1932 «ὁ Νέος Ριζοσπάστης» ἐδημοσίευε:

«Ἀποφάσεις τῆς IV ὀλομελείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε.

.....

10.— Ἡ Ἑλλάδα εἶναι κράτος ἱμπεριαλιστικόν, πὸν κατέκτησε διὰ τῆς βίας ὀλόκληρες περιφέρειες κατοικημένες ἀπὸ ἄλλες ἔθνικότητες (Μακεδονία καὶ Θράκη), πὸν τὶς καταπιέζει καὶ τὶς ὑποβάλλει σὲ μιὰ ἀποικιακὴ ἐκμετάλλευση, πὸν καταδιώκει καὶ ἐξοντώνει τὶς μειονότητες (Ἑβραῖοι).

Τὸ Κ.Κ. τῆς Ἑλλάδας διακηρύττει ἐν ὀνόματι τῶν βασικῶν ἀρχῶν τοῦ μπολσεβικισμοῦ γιὰ τὴ Μακεδονία καὶ Θράκη τὸ σύνθημα τοῦ δικαιώματος τῆς ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗΣ ΜΕΧΡΙ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΧΩΡΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ, τοῦ δικαιώματος γιὰ μιὰ ἀνεξάρτητη Μακεδονία καὶ Θράκη καὶ ὑποστηρίζει δραστήρια τὴν ἐπαναστατικὴν πάλη τοῦ πληθυσμοῦ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν γιὰ τὴν ἔθνικὴν τους ἀπελευθέρωση...».

Αὐτὰ τὰ προδοτικὰ διεκήρυττεν ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ὡς ἦτο ἐπόμενον κατὰ τὴν Κατοχὴν ὡς ἡγεσία τοῦ ΕΑΜ - ΕΛΑΣ εἶχε στενωτάτον σύνδεσμον, συνεργασίαν καὶ ὑποστήριξιν καὶ τῶν

γειτόνων μας Σλαύων, τὰ συμφέροντα τῶν ὁποίων ἐπρακτόρευεν ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. - ΕΑΜ ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ συγκροτήσῃ ἔνοπλα Τμήματα, τὰ ὁποῖα καὶ συνεκρότησεν.

Τὰ ἔνοπλα αὐτὰ τμήματα, τὰ ὁποῖα ὠνομάσθησαν «Ἑλληνικὸς Λαϊκὸς Ἀπελευθερωτικὸς Στρατὸς» ἦτοι ΕΛΑΣ, ἀπετέλεσαν ἐν τῇ πραγματικότητι Λεγεῶνα ξένων τοῦ Σλαβικοῦ Στρατοῦ ἐν Ἑλλάδι. Καὶ συνεκροτήθησαν ὄχι διὰ νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν ἐπιδρομέων, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξουδετερώσωσι πάντα Ἑλληνα μὴ θέλοντα νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν Σλαβισμόν, νὰ καταστρέψουν πᾶν, ὅ,τι δὲν εἶχε καταστραφῆ ὑπὸ τῶν εἰσβολέων, νὰ ἐπιφέρουν τὴν ἀπόγνωσιν μὲ τρομοκρατίαν στυγνὴν, τὸ μῖσος καὶ διαίρεσιν αἱματηρὰν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἦτοι νὰ δημιουργήσωσι τὰς προϋποθέσεις ἐκείνας, αἵτινες θὰ ἐξυπηρετοῦν τοὺς Σλαύους διὰ τὴν ἔξοδόν των εἰς τὸ Αἰγαῖον μετὰ τὴν ἥτταν τῶν Γερμανῶν, ἡ ὁποία ἦττα ἦτο σχεδὸν βεβαία κατόπιν τῆς ἥττης τῶν Ἰταλῶν τῷ 1940 - 41 ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ κυρίως λόγῳ τῆς καθυστερήσεως τῆς Γερμανικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῶν Ρώσων, ἣτις καθυστέρησις ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εἰς τὰ ὄχυρά τοῦ Μεταξᾶ καὶ εἰς τὴν αὐτοθυσίαν Στρατοῦ καὶ Λαοῦ εἰς τὴν Κρήτην.

Ἀρχηγὸς τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ ἐτοποθετήθη ὁ ἐκ Καρδίτσης καπνεργάτης Γ. Σιάντος, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ὅστις ἐπὶ μακρὸν εἶχεν ἐκπαιδευθῆ ἐν Μόσχᾳ καὶ τὴν γλῶσσαν τὴν Ρωσικὴν εἶχε μάθει τόσο καλὰ, ὥστε νὰ συσκέπτηται ἄνευ διερμηνέως μετὰ τοῦ Ρώσου Συνταγματάρχου Ποπόφ εἰδικῶς σταλέντος ἐκ Ρωσσίας εἰς Ἑλλάδα κατὰ τὴν Κατοχὴν.

Τὰ ἔνοπλα αὐτὰ τμήματα τοῦ ΕΑΜ συνεκροτήθησαν ἀπὸ παραπλανημένους Ἑλληνας καὶ ἀπὸ Ἑλληνας ἐξαναγκαζομένους νὰ ἐγκαταλείπουν τὰς ἐστίας των.

Πολλοὶ Ἑλληνες παρεπλανήθησαν ἀπὸ συνθήματα δῆθεν ἀπελευθερωτικὰ καὶ προσήρχοντο εἰς τὰς τάξεις τοῦ ΕΛΑΣ. Πρέπει νὰ τονισθῆ, ὅτι πᾶς προσερχόμενος εὕρισκετο ἀμέσως μέσα εἰς μίαν σιδηρᾶν πειθαρχίαν - τρομοκρατίαν καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸ μέλος ἐκεῖνο τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ, τὸ ὁποῖον θὰ

διενοεῖτο καὶ ἐξέφραζε διαφωνίαν τινά. Ἀμέσως ἐθανατοῦτο μετὰ σύντομον διαδικασίαν ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Εἰς τοὺς παραπλανημένους αὐτοὺς Ἕλληνας τοὺς ζῶντας μέσα εἰς περιβάλλον τρομοκρατίας ἐνεφυσᾶτο τὸ μῖσος ἐναντίον παντός Ἕλληнос, ὅστις δὲν ἦτο μέλος τοῦ ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, ἐπανελαμβάνοντο νυχθημερὸν συνθήματα κομμουνιστικά, σοσιαλιστικά, διεθνιστικά, ἀντικαθεστωτικά, ἐκαλλιεργεῖτο ὁ θαυμασμός, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τοὺς Σλαύους, ἡ ἐχθρότης δὲ ἐναντίον τῶν τότε συμμάχων μας Ἑγγλων καὶ Ἀμερικανῶν καὶ ἡ πεποίθησις, ὅτι **Τ Π Α Ρ Χ Ε Ι Μ Ε Ι Ο Ν Ο Τ Η Σ « Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι Κ Η » Ε Ν Τ Ο Σ Τ Ω Ν Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ω Ν Ε Λ Α Φ Ω Ν.**

Ὁ ἐξαναγκασμός δὲ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἐστιῶν ἐπετυγχάνετο εὐκόλως διὰ τοῦ φόνου Γερμανοῦ στρατιώτου ὀδεύοντος μεμονωμένου πλησίον χωρίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸ ΕΑΜ - ΕΛΑΣ ἤθελε νὰ στρατολογήσῃ χωρικούς καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐρήμωσιν, τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν ἀπόγνωσιν.

Οἱ Γερμανοὶ μετὰ τὸν φόνον Γερμανοῦ Στρατιώτου ἔκαιον τὸ χωρίον καὶ ἐτυφέκιζον ἄνευ διαδικασίας τινὸς τοὺς ἄρρενας κατοίκους τοῦ χωρίου.

Οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ τότε διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν τυφεκισμὸν περιεπλανῶντο εἰς τὰ βουνὰ καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐστρατολόγει τὸ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ.

Οἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον στρατολογούμενοι χωρικοὶ ἔζων καὶ αὐτοὶ μέσα εἰς συνεχῆ τρομοκρατίαν.

Οὕτω τόσον οἱ ἐκ πλάνης προσερχόμενοι εἰς τὸ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ Ἕλληνες ὅσον καὶ οἱ διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς στρατολογίας μετεβάλλοντο εἰς ἄβουλα ὄντα καὶ τρομοκρατημένα ρυμουλκούμενα.

Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἔχανον κάθε προσωπικότητά των, ὑφίσταντο «πλύσιν τοῦ ἐγκεφάλου» καὶ μέσα εἰς τὰς τάξεις τοῦ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ ἀπετέλουν ἀπλᾶ «νούμερα» ἔτοιμα νὰ δεχθῶσιν, ὅ,τι ἐλέγετο εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ ἐκτελέσωσι πιστῶς κάθε μίαν διαταγὴν τῆς Σλαυοδούλου ἡγεσίας των.

Εἶναι ἀδύνατον ἄλλως νὰ ἐξηγηθῇ, πῶς ὑπερήφανοι καὶ ἠρωϊκοὶ Ἕλληνες μετεβλήθησαν τὴν ἐπομένην τῆς ἐνδοξοτέρας ἀνὰ τοὺς αἰῶνας Ἑλληνικῆς Ἐποποιίας Ἀμύνης ἐναντίον δύο

πανισχύρων αυτοκρατοριῶν, μετεβλήθησαν εἰς ταπεινὰ καὶ τρομοκρατημένα ὄργανα τῶν Σλαύων καὶ ἄδοντες τὰ τραγούδια τοῦ Ποπῶφ καὶ Δημητρῶφ διέπραττον τρομερὰ καὶ φρικτὰ ἐγκλήματα εἰς βάρος τῶν ἀδελφῶν των καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς φανεροὺς πλέον τοῦ Σλαυϊσμοῦ σκοπούς.

Μὲ τὰ τρομοκρατημένα αὐτὰ ρυμουλκούμενα καὶ τοὺς παραπλανημένους Ἑλληνας ἢ ἡγεσία τοῦ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ δηλαδή ἢ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκτελοῦσα πιστῶς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κρεμλίνου ἐκτύπησε κατὰ τὴν Κατοχὴν ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ὁργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἤρνοῦντο νὰ ἐξυπηρετήσουν Σλαυϊκοὺς σκοπούς.

Ἐκτύπησε τὴν Πανελλήνιον Ἀπελευθερωτικὴν Ὀργάνωσιν (ΠΑΟ), τὸ ΕΛΕΣ τοῦ Ζέρβα, τὴν Ὀργάνωσιν Ψαρροῦ, τὴν Ἐθνικὴν ἀντίστασιν Θεσσαλίας ὑπὸ τὸν τότε Ταγματάρχην Γεώργιον Κωστόπουλον, τὰς Ἐθνικὰς ὁργανώσεις Πελοποννήσου, τὰς Ἐθνικὰς Ὀμάδας Ἀντιστάσεως Ἀνατολικῆς Μακεδονίας - Θράκης τοῦ Ἀντωνίου Φωστηρίδου.

Κατέστρεψε διὰ τῶν Γερμανῶν ὀλόκληρα χωρία καὶ ἐπέτυχεν ὁμαδικὰς ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν ἐκτελέσεις Ἑλλήνων (Καλάβρυτα, Δίστομον, Κλεισούρα, Χορτιάτης).

Μὲ τὰ τρομοκρατημένα αὐτὰ ρυμουλκούμενα καὶ τοὺς παραπλανημένους Ἑλληνας, ἢ σλαυόδουλος ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ ἐπέφερε τὸν θάνατον εἰς χιλιάδας Ἑλλήνων καὶ τὸ ἄσβεστον μῖσος εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐπιζώντων*.

Ἡ Π.Α.Ο., βλέπομεν, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς τὸν καθαρῶς ἀπελευθερωτικόν, ὅπως καὶ ὅλαι αἱ Ἐθνικαὶ ἀντιστασιακαὶ Ὀργανώσεις, ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς συστάσεώς τῆς ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ ἀγῶνα διμέτωπον ἤτοι ἐναντίον τῶν ἐπιδρομῶν Γερμανῶν, Ἰταλῶν, Βουλγάρων καὶ ἐναντίον τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ, τῆς ὁποίας μοναδικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ἦτο νὰ καταστήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὑποχεί-

* Τὰ περὶ Κ.Κ.Ε. — ΕΑΜ καὶ τὰ περὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ ΕΛΑΣ περιλαμβάνονται εἰς ὁμιλίαν μου γενομένην εἰς τὴν Λέσχην Ἀξιωματικῶν Θεσσαλονίκης τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον τοῦ 1967. Ἐκτυπωθεῖσα δὲ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἰδίου ἔτους ὑπὸ τὸν τίτλον «Μία θλιβερὰ διαπίστωσις» διατίθεται δωρεάν.

ριον καὶ ἔρμαιον τοῦ Σλαβισμού καὶ νὰ δημιουργήσῃ τοιαύτας συνθήκας, ὥστε μεταπολεμικῶς νὰ δυνηθῶσιν οἱ Σλαῦοι νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ μέσου Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν μὲ τὴν θέλησιν φαινομενικῶς μεγάλου μέρους τῶν Ἑλλήνων.

Αἱ σκέψεις λοιπὸν καὶ αἱ πράξεις τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. — Ε.Α.Μ. — Ε.Λ.Α.Σ δὲν εἶχον τίποτε τὸ Ἑλληνικόν. Ἀπέβλεπον ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον νὰ ἐξυπηρετήσωσι τοὺς Σλαῦους.

Τὸ λεγόμενον κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944 καὶ μετέπειτα ἀπὸ τοῦ 1946 - 1949 ὁ λεγόμενος συμμοριτοπόλεμος δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν σκοπὸν ἐγένοντο πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Σλαύων διὰ τὴν κάθοδον αὐτῶν εἰς τὸ Αἰγαῖον, εἰς τὴν θάλασσαν.

Οἱ Συννυεύθουνοι

Ἡ προδοσία, τὸ ἔγκλημα τὸ Ἐθνικὸν τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. — Ε.Α.Μ. — Ε.Λ.Α.Σ.

1) Δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ὅτι διεκήρυττε συνθήματα Σλαβικά, ὅτι δηλαδὴ ἐντὸς τῆς Βαλκανικῆς ὑπάρχει Ἐθνότης δῆθεν Μακεδονικὴ καὶ ὅτι ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας διαβιοῖ μειονότης δῆθεν Μακεδονικὴ, δι' ὧν κηρυγμάτων ἐβοηθοῦντο οἱ Σλαῦοι εἰς τὴν ἐπιδιώξιν των, ὅπως διεκδικήσωσιν ἐν καιρῷ τὸν γεωγραφικὸν χῶρον, ὁ ὁποῖος φέρει τὸ ὄνομα Μακεδονία ὡς χῶρον μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀλλὰ ὡς ἀνήκοντα δικαιοματικῶς εἰς Ἐθνότητα δῆθεν Μακεδονικὴν.

2) Δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ὅτι συνεκρότησεν ἐντὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ὁμάδα ἐνόπλων δῆθεν Σλαβομακεδόνων, διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ὑπάρχει Ἐθνότης δῆθεν Μακεδονικὴ Σλαβικῆς καταγωγῆς.

3) Δὲν περιορίζεται ἢ προδοσία της μόνον εἰς τὸ ὅτι ἀκίνητοποίησεν ἢ διέλυσεν Ἐθνικὰς ἐνόπλους Ἀντιστασιακὰς Ὀργανώσεις προσπαθοῦσα νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ ὅλας τὰς ἐνόπλους Ἐθνικὰς ὁμάδας ἀντιστάσεως, ἵνα χωρὶς ἐμπόδια, ἄνευ ἀντιδράσεως τινος ἐπιβάλλῃ τὰς θελήσεις τῶν Σλαύων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

4) Δὲν περιορίζεται τὸ ἔγκλημά της τὸ Ἐθνικὸν μόνον εἰς τὸ ὅτι ἐπεχείρησε νὰ διαλύσῃ τὰς ἐνόπλους Ἑλληνικὰς δυνάμεις Μέσης Ἀνατολῆς, τίς οἶδε ποίους σκοτεινοὺς σκοποὺς ξένης δυ-

πανισχύρων αυτοκρατοριῶν, μετεβλήθησαν εἰς ταπεινὰ καὶ τρομοκρατημένα ὄργανα τῶν Σλαύων καὶ ἄδοντες τὰ τραγούδια τοῦ Ποπῶφ καὶ Δημητρῶφ διέπραττον τρομερὰ καὶ φορικτὰ ἐγκλήματα εἰς βάρος τῶν ἀδελφῶν των καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς φανεροὺς πλέον τοῦ Σλαυῖσμοῦ σκοπούς.

Μὲ τὰ τρομοκρατημένα αὐτὰ ρυμουλκούμενα καὶ τοὺς παραπλανημένους Ἑλληνας ἢ ἡγεσία τοῦ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ δηλαδή ἢ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκτελοῦσα πιστῶς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κρεμλίνου ἐκτύπησε κατὰ τὴν Κατοχὴν ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἤρουντο νὰ ἐξυπηρετήσουν Σλαυϊκοὺς σκοπούς.

Ἐκτύπησε τὴν Πανελλήνιον Ἀπελευθερωτικὴν Ὀργάνωσιν (ΠΑΟ), τὸ ΕΛΕΣ τοῦ Ζέρβα, τὴν Ὀργάνωσιν Ψαρροῦ, τὴν Ἐθνικὴν ἀντίστασιν Θεσσαλίας ὑπὸ τὸν τότε Ταγματάρχην Γεώργιον Κωστόπουλον, τὰς Ἐθνικὰς ὀργανώσεις Πελοποννήσου, τὰς Ἐθνικὰς Ὀμάδας Ἀντιστάσεως Ἀνατολικῆς Μακεδονίας - Θράκης τοῦ Ἀντωνίου Φωστηρίδου.

Κατέστρεψε διὰ τῶν Γερμανῶν ὀλόκληρα χωρία καὶ ἐπέτυχεν ὁμαδικὰς ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν ἐκτελέσεις Ἑλλήνων (Καλάβρυτα, Δίστομον, Κλεισούρα, Χορτιάτης).

Μὲ τὰ τρομοκρατημένα αὐτὰ ρυμουλκούμενα καὶ τοὺς παραπλανημένους Ἑλληνας, ἢ σλαυόδουλος ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ ἐπέφερε τὸν θάνατον εἰς χιλιάδας Ἑλλήνων καὶ τὸ ἄσβεστον μῖσος εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐπιζώντων*.

Ἡ Π.Α.Ο., βλέπομεν, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς τὸν καθαρῶς ἀπελευθερωτικόν, ὅπως καὶ ὅλαι αἱ Ἐθνικαὶ ἀντιστασιακαὶ Ὀργανώσεις, ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς συστάσεώς τῆς ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ ἀγῶνα διμέτωπον ἤτοι ἐναντίον τῶν ἐπιδρομῶν Γερμανῶν, Ἰταλῶν, Βουλγάρων καὶ ἐναντίον τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ, τῆς ὁποίας μοναδικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ἦτο νὰ καταστήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὑποχεί-

* Τὰ περὶ Κ.Κ.Ε. — ΕΑΜ καὶ τὰ περὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ ΕΛΑΣ περιλαμβάνονται εἰς ὁμιλίαν μου γενομένην εἰς τὴν Λέσχην Ἀξιωματικῶν Θεσσαλονίκης τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον τοῦ 1967. Ἐκτυπωθεῖσα δὲ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἰδίου ἔτους ὑπὸ τὸν τίτλον «Μία θλιβερὰ διαπίστωσις» διατίθεται δωρεάν.

ριον καὶ ἔρμαιον τοῦ Σλαβισμού καὶ νὰ δημιουργήσῃ τοιαύτας συνθήκας, ὥστε μεταπολεμικῶς νὰ δυνηθῶσιν οἱ Σλαῦοι νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ μέσου Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν μὲ τὴν θέλησιν φαινομενικῶς μεγάλου μέρους τῶν Ἑλλήνων.

Αἱ σκέψεις λοιπὸν καὶ αἱ πράξεις τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. — Ε.Α.Μ — Ε.Λ.Α.Σ δὲν εἶχον τίποτε τὸ Ἑλληνικόν. Ἀπέβλεπον ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον νὰ ἐξυπηρετήσωσι τοὺς Σλαῦους.

Τὸ λεγόμενον κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944 καὶ μετέπειτα ἀπὸ τοῦ 1946 - 1949 ὁ λεγόμενος συμμοριτοπόλεμος δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν σκοπὸν ἐγένοντο πρὸς ἐξυπηρετήσιν τῶν Σλαύων διὰ τὴν κάθοδον αὐτῶν εἰς τὸ Αἰγαῖον, εἰς τὴν θάλασσαν.

Οἱ Συννυεύθουνοι

Ἡ προδοσία, τὸ ἔγκλημα τὸ Ἐθνικὸν τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. — Ε.Α.Μ — Ε.Λ.Α.Σ.

1) Δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ὅτι διεκήρυττε συνθήματα Σλαβικά, ὅτι δηλαδὴ ἐντὸς τῆς Βαλκανικῆς ὑπάρχει Ἐθνότης δῆθεν Μακεδονικὴ καὶ ὅτι ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας διαβιοῖ μειονότης δῆθεν Μακεδονικὴ, δι' ὧν κηρυγμάτων ἐβοηθοῦντο οἱ Σλαῦοι εἰς τὴν ἐπιδιώξιν των, ὅπως διεκδικήσωσιν ἐν καιρῷ τὸν γεωγραφικὸν χῶρον, ὁ ὁποῖος φέρει τὸ ὄνομα Μακεδονία ὡς χῶρον μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀλλὰ ὡς ἀνήκοντα δικαιοματικῶς εἰς Ἐθνότητα δῆθεν Μακεδονικὴν.

2) Δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ὅτι συνεκρότησεν ἐντὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ ὁμάδα ἐνόπλων δῆθεν Σλαβομακεδόνων, διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ὑπάρχει Ἐθνότης δῆθεν Μακεδονικὴ Σλαβικῆς καταγωγῆς.

3) Δὲν περιορίζεται ἢ προδοσία της μόνον εἰς τὸ ὅτι ἀκινητοποίησεν ἢ διέλυσεν Ἐθνικὰς ἐνόπλους Ἀντιστασιακὰς Ὀργανώσεις προσπαθοῦσα νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ ὅλας τὰς ἐνόπλους Ἐθνικὰς ὁμάδας ἀντιστάσεως, ἵνα χωρὶς ἐμπόδια, ἄνευ ἀντιδράσεως τινος ἐπιβάλλῃ τὰς θελήσεις τῶν Σλαύων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

4) Δὲν περιορίζεται τὸ ἔγκλημά της τὸ Ἐθνικὸν μόνον εἰς τὸ ὅτι ἐπεχείρησε νὰ διαλύσῃ τὰς ἐνόπλους Ἑλληνικὰς δυνάμεις Μέσης Ἀνατολῆς, τίς οἶδε ποίους σκοτεινοὺς σκοποὺς ξένης δυ-

νάμεως ἐξυπηρετοῦσα, διὰ νὰ μᾶς ἐκθέσῃ, διὰ νὰ ἀμανρώσῃ τὸ ΟΧΙ τοῦ 1940, διὰ νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ διεκδικήσωμεν τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ τακτικὸς Ἑλληνικὸς Στρατὸς νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εἰς τὴν Πατρίδα, διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν, διὰ νὰ φέρῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ γαλήνην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὅτι ἐκμεταλλενομένη τὴν Κατοχὴν καὶ τὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς ἀντίστασιν ἐναντίον τῶν ἐπιδρομέων μετέβαλε πολλοὺς ἐκ τῶν παραπλανημένων Ἑλλήνων εἰς μανιακοὺς καταστροφεῖς παντός, ὅ,τι δὲν εἶχε καταστραφῆ ὑπὸ τῶν ἐπιδρομέων, εἰς ἀνελεήτους βασανιστάς, εἰς στυγεροὺς δολοφόνους, εἰς αἰμοχαρεῖς φονεῖς τῶν ἀδελφῶν των, τῶν Ἑλλήνων, τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀρνητὰς πάσης Ἑλληνικῆς, Χριστιανικῆς ἀρχῆς καὶ παραδόσεως.

Μεταξὺ τῶν παραπλανημένων ὑπῆρχον μόνιμοι καὶ ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν βαθμῶν, Δικαστικοί, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, εἷς ἢ δύο Μητροπολίται, Πολιτευταὶ καὶ ἄλλοι κατέχοντες θέσεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ πολιτείᾳ, οἱ ὅποιοι βεβαίως οἱ ἴδιοι δὲν ἐβασάνισαν, δὲν ἐφόνευσαν ἰδιοχείρως τοὺς συλλαμβανομένους ὁπαδοὺς Ἐθνικῶν Ἀντιστασιακῶν Ὁργανώσεων καὶ Ὁμάδων, ἀπλοῦς πολίτας, γυναῖκας, παιδιά, δὲν ἔκασαν οἰκίας, δὲν κατέστρεψαν χωρία, δὲν ὠμίλησαν περὶ Ἐθνότητος καὶ μειονότητος δῆθεν Μακεδονικῆς, δὲν εἶναι ὅμως ἀμέτοχοι, ἐπειδὴ παρέμειναν ἀπλοῖ θεαταὶ τῶν βασανιζομένων, τῶν φονευομένων, τῶν καταστροφῶν. Δὲν εἶναι ἀμέτοχοι, ἐπειδὴ παρέμειναν ἀπλοῖ ἀκροαταὶ τῶν ἀνθελληνικῶν κηρυγμάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἐδηλητηριάζετο ἡ Ἐθνικὴ ψυχὴ, τὸ πνεῦμα τὸ Ἑλληνικόν, τὸ Χριστιανικόν τῶν παραπλανημένων ἀπλοϊκῶν Ἑλλήνων μὲ ἀποτέλεσμα τὰ τρομερὰ ὁμαδικὰ ἐγκλήματα τοῦ Δεκεμβρίου 1944 καὶ τὸν συμμοριτοπόλεμον τοῦ 1946 - 1949 μὲ τὰ ἐγκλήματα, τὰς θηριωδίας, τὰς καταστροφὰς καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἀναστάτῳσιν, τὰ θανάσιμα μίση, τὴν διαίρεσιν. Εἶναι συνυπεύθυνοι εἰς τὸ ἀκέραιον, διότι στελέχη αὐτοὶ τῆς ἰθυνούσης τάξεως, ἀξιωματοῦχοι, τιλοῦχοι δὲν ἀντέδρασαν ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Εἶναι συνυπεύθυνοι, διότι ἐξηκολούθησαν νὰ ὑπηρετῶσι πιστῶς τὴν ἡγεσίαν τοῦ ΚΚΕ — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ καὶ εἶχον ἀρχηγὸν τὸν Γεώργιον Σιάντον.

Ἑθνικὴ Ἐπιταγὴ ἢ Παραδοχὴ τῆς Πλάνης

Οἱ ὑπηρετήσαντες κατὰ τὴν Κατοχὴν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ μὲ ἀρχηγὸν τὸν Γεώργιον Σιάντον, ὅσοι ἔλαβον μέρος εἰς τὸ λεγόμενον κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944 καὶ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον τοῦ 1946 - 1949 ἐξηπατήθησαν καὶ ἐγένοντο ἀκουσίως ὄργανα ἀποδεδειγμένων προδοτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ πρέπει ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ κατανοήσωσι τοῦτο, νὰ ὀργισθῶσι, νὰ ἀγανακτήσωσι καὶ ὡς Ἕλληνες νὰ διακηρύξωσιν αὐτὸ εὐθαρσῶς.

Ἡ εἰλικρινὴς καὶ πλήρης παραδοχὴ τῶν πλανῶν μας, τῶν σφαλμάτων μας εἶναι πράξεις ἐξόχως ἀνδρική, εἶναι πράξεις τῶν γενναίων.

Ὁ κίνδυνος, τὸν ὁποῖον διατρέχομεν ὡς Ἕθνος, ὡς Φυλὴ λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Πατρίδος μας καὶ ἡ ἐπείγουσα Ἑθνικὴ ἀνάγκη ἐνώσεως ὄλων τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἀντιμετώπισιν Ἑθνικῶν κινδύνων, ἐπιτάσσει τοῦτο.

Οἱ ξένοι (ἐχθροὶ καὶ φίλοι) ἔχουσι συμφέρον νὰ εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς διηρημένος, διότι μόνον μέσα εἰς τὴν διαίρεσιν εὐρίσκουν πρᾶκτορας, ἐφιέλτας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων των. Καὶ οἱ μὲν ἐχθροὶ θέλουσι νὰ μᾶς ἀρπάξωσι τὰ ἐδάφη μας, διὰ νὰ μεταφέρουν εἰς αὐτὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς των, οἱ δὲ φίλοι ἀποβλέποντες, ὡς εἶναι φυσικόν, ἕκαστος εἰς τὸ ἴδιον Ἑθνικὸν του συμφέρον θέλουσι δῆθεν διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἀνήκομεν, νὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ χαρίζωσι τὰ ἐδάφη μας, χωρὶς ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὰς ἀρχὰς τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ ΟΗΕ, χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα ὄχι νὰ ἀμυνθῶμεν, ἀλλὰ οὔτε νὰ διαμαρτυρῶμεθα.

Ἀποστολὴ ἀξιωματικῶν τῆς ΠΑΟ εἰς τὰς Ἑθνικὰς ἀνταρτικὰς Ὁμάδας Ἀνατ. Μακεδονίας — Θράκης τοῦ Ἀντωνίου Φωστηρίδου

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1944 ὁ Ἄγγλος ταγματάρχης Μύλλερ εὐρισκόμενος μετὰ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως

τοῦ Ἀντωνίου Φωστηρίδου εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας — Θράκης ἐνεργῶν πιθανώτατα κατόπιν ἐντολῆς τῆς Ἀγγλικῆς Στρατιᾶς Μέσης Ἀνατολῆς εἰδοποίησε τὴν ἡγεσίαν τῆς ΠΑΟ νὰ ἀποστείλῃ Ἀξιωματικούς εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ἀνταρτικὰς ὀμάδας τὰς δρώσας ἀνατολικῶς τοῦ Στρουμόνος.

Κατόπιν τούτου ἡ ΠΑΟ ἀπέστειλεν εἰς Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν τὸν γενναῖον, τὸν σεμνόν, τὸν ἀνεξίκακον, τὸν πλήρη πίστεως εἰς τὸν ἀγῶνα ἀντιστάσεως Συνταγματάρχην πυροβολικοῦ Ἀβδελλᾶν Βασίλειον ἐπὶ κεφαλῆς κλιμακίου Ἀξιωματικῶν*.

Οὕτω ἡ ΠΑΟ ἐπλαισίωσε τὰς Ἐθνικὰς ἀνταρτικὰς ὀμάδας ἀντιστάσεως Ἀνατολικῆς Μακεδονίας — Θράκης μὲ ἀξιωματικούς μονίμους καὶ ἐφέδρους κατὰ τὴν πλέον κρίσιμον στιγμὴν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀντιστάσεως καὶ οὕτω κατώρθωσεν ἡ Ἐθνικὴ Ἀντίστασις τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας — Θράκης ἔχουσα ὡς Γενικὸν Ἀρχηγὸν τὸν Ἀντώνιον Φωστηρίδην ὀργανωθείσα εἰς τακτικὸν στρατὸν νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδια τῶν Σλαύων, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ ἐπεδίωκον ἐκτὸς τῶν ἄλλων μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν νὰ δημιουργήσουν καὶ τὸ χῶρισμα τῆς Ἑλλάδος εἰς Βόρειον Ἑλλάδα καὶ Νότιον Ἑλλάδα, ὡς ἐγένετο εἰς Γερμανίαν, Κορέαν, Βιετνάμ.

Καὶ οἱ Σλαῦοι θὰ ἐπετύγχανον εἰς τὴν προσπάθειάν των νὰ χωρίσωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς Βόρειον καὶ Νότιον, ἐὰν αἱ Ἐθνικαὶ Ἀνταρτικαὶ Ὄμαδες Ἀντιστάσεως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας - Θράκης τοῦ Ἀντωνίου Φωστηρίδου διὰ τῆς ἀρτίας συγκροτήσεώς των εἰς τακτικὸν Στρατὸν καὶ τῆς ἀποφασιστικότητός των δὲν ἔδιδον εἰς τὸν Τσώρτσιλ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944 τὰ ἐπιχειρήματα νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν Στάλιν τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου τὸ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ συνειργάζετο ἀδελφικῶς ἐγκατασταθὲν ὑπ' αὐτοῦ πανηγυρικῶς ἐντὸς τῶν πόλεων Καβάλλας, Δράμας κ.ἄ.

Καὶ οὕτω τὴν 24 νυκτερινὴν ὥραν τῆς 25 πρὸς τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1944 τὰ Βουλγαρικὰ Στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὰς

* Ὁ Συνταγματάρχης Ἀβδελλᾶς Βασίλειος ἦτο μέλος τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῆς ΠΑΟ.

ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1944 εἶχον πλαισιωθῆ διὰ ἀξιωματικῶν τοῦ Ρωσικοῦ Στρατοῦ, ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη, ἀφ' οὗ, ἐννοεῖται, ἐφωδίασαν τὸ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ μὲ πολεμικὸν ὕλικὸν διὰ τὴν συνέχισιν ὑπ' αὐτοῦ τῆς Σλαυικῆς προσπάθειας πρὸς ἔξοδον τῶν Σλαύων εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

Ὁ Συνταγματάρχης Ἀβδελλᾶς Βασίλειος, ὅστις ἦτο στρατιωτικὸς Διοικητὴς τῶν Ἀντιστασιακῶν Ὁμάδων Ἀνατ. Μακεδονίας — Θράκης συνελήφθη τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1944 κατόπιν συμπαιγνίας Βουλγάρων καὶ Ἑλασιτῶν καὶ ἐξετελέσθη ἐν Δράμα, ἡ ὁποία εὐρίσκετο τότε ὑπὸ Βουλγαρικὴν κατοχὴν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὑπέστη φρικτὰ βασανιστήρια ἐντὸς καπναποθήκης ἐπὶ παρουσίᾳ ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ ΚΚΕ - ΕΑΜ - ΕΛΑΣ.

Ἀνασκόπησις τοῦ περιεχομένου τοῦ πρώτου μέρους.

Περὶ τοῦ ἀγῶνος τῶν ἐνόπλων τῆς ΠΑΟ ὁμάδων ἐναντίον τῶν ἐπιδρομῶν καὶ περὶ τῆς δράσεώς της εἰς τοὺς τομεῖς πληροφοριῶν, δολιοφθορᾶς, διαφωτίσεως κλπ. θὰ ἀσχοληθῶσιν οἱ εἰδικοί.

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος μικροῦ πονήματος

α) Ἐγένετο λόγος ἐν ὀλίγοις περὶ τῆς ΠΑΟ καὶ ἀνεφέραμεν ἐν συντομίᾳ τὰς ἐδαφικὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὰς εἰς βάρος τῆς Ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως ἐνεργείας τῶν ἐπιδρομῶν καὶ τῶν Σλαύων.

β) Ἐτονίσαμεν, ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ, ἦτο αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε., ἡ ὁποία διεκήρυττε «... τὸν πόθο τῶν Μακεδόνων... γιὰ τὴν συνέπεια καὶ τὴν ἀποκατάστασι μίᾳ Μακεδονίας ἐνιαίας καὶ ἀνεξάρτητης» «... γιὰ τὴν Μακεδονία καὶ Θράκη τὸ σύνθημα τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιάθεσης μέχρι πλήρους ἀποχωρισμοῦ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος...».

γ) Ἐτονίσαμεν τὸν τρόπον συγκροτήσεως τοῦ ΕΛΑΣ.

δ) Προσεπαθήσαμεν νὰ σκιαγραφήσωμεν ἀμυδρῶς τὰς συνθήκας ζωῆς, πὺ ἐδημιούργησεν ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ εἰς τὸν ὑπὸ Κατοχὴν Ἑλληνικὸν Λαὸν μὲ τὰς συκοφαντίας, τοὺς διωγμοὺς, τὰ βασανιστήρια, τὰς δολοφονίας, τοὺς ὀ-

μαδικούς φόνους Ἑλλήνων, διότι ἤρνοῦντο νὰ γίνουν ὄργανά της ἢ ἀντέδρων εἰς τὰ προδοτικά κηρύγματα καὶ τὰς πράξεις της τὰς ἐξυπηρετούσας τοὺς Σλαύους καί·

ε) Νὰ βοηθήσωμεν, ὥστε σήμερον μετὰ πάροδον τριάκοντα (30) περίπου ἐτῶν νὰ γίνῃ ἐπὶ τέλους κατανοητὸν ὑπὸ ποίας συνθήκας ἦτο ὑποχρεωμένη ἡ ΠΑΟ, ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ Ἐθνικαὶ Ἀντιστασιακαὶ Ὁργανώσεις νὰ διεξαγάγωσι τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἐπιδρομέων. Νὰ γίνῃ κατανοητὸν τὸ **κακόν**, τὸ ὁποῖον προεκάλεσεν ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ ἡ ἀνάγκη ἔστω καὶ ἀργὰ τῆς παραδοχῆς ὑπὸ τῶν παραπλανηθέντων τῆς πλάνης των καὶ τῶν σφαλμάτων των.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΛΑΥΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΗΘΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ

Οί Σλαῦοι σταθεροὶ καὶ ἀμετακίνητοι εἰς ὅσα ἀπὸ χρόνια πολλὰ διεκήρυττον περὶ ὑπάρξεως Ἐθνότητος δῆθεν Μακεδονικῆς κατασκευάζουν μὲ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν ἐκ Γιουγκοσλαβίας τὸν Ὀκτώβριον 1944 εἰς τὸ Νότιον μέρος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον συνορεύει μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἕνα κράτος δῆθεν Μακεδονικὸν μὲ πρωτεύουσάν τὰ Σκόπια, ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ 1942 - 1944 διὰ τῆς Σλαυοδούλου Ἑλληνικῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ—ΕΑΜ—ΕΛΑΣ κατήνεγκον τρομερὰ κτυπήματα εἰς τὸν ὑπὸ κατοχὴν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὥστε οὗτος μέσα εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀπελευθερωτικὸν ἐναντίον τῶν ἐπιδρομέων καὶ τὴν ἀμυναν τοῦ ἐναντίον τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ—ΕΑΜ—ΕΛΑΣ νὰ μὴ δύναται νὰ σκεφθῆ καὶ νὰ συλλάβῃ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου τοῦ προερχομένου ἀπὸ τὴν κατασκευὴν ὑπὸ τῶν Σλαύων Κράτους δῆθεν Μακεδονικοῦ διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Διὰ τοῦ κινήματος δὲ τοῦ Δεκεμβρίου 1944 καὶ διὰ τοῦ συμμοριτοπολέμου τοῦ 1946 — 1949 διὰ τῆς ἰδίας ὡς ἄνω Σλαυοδούλου Ἑλληνικῆς ἡγεσίας οἱ Σλαῦοι ὀλοκληρώνουν τὰ τρομερὰ κτυπήματα τῶν ἐναντίον τοῦ αἰμάσσοντος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἐπιφέρουν νέας καταστροφάς, νέαν ἀναστάτῳσιν μὲ τὰς δεκάδας χιλιάδων νεκρῶν, τραυματιῶν, ἀναπήρων, δημιουργοῦν νέα θανάσιμα μίσση, διαίρεσιν ἀγεφύρωτον μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπιτυγχάνουν νὰ φέρουν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν εἰς τοιοῦτον σημεῖον συγχύσεως, ὥστε νὰ θεωρήσῃ οὗτος τὴν ἐπανάληψιν τῶ 1950 τῶν Ἑλληνογιουγκοσλαβικῶν σχέσεων ὡς εὐεργεσίαν ἐκ μέρους τῆς Γιουγκοσλαβίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ—ΕΑΜ—ΕΛΑΣ εἶχε μεταφέρει καὶ περὶ τὰς δέκα χιλιάδας Ἑλληνόπουλα ἀπὸ 2 ἐτῶν καὶ ἄνω, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀρπάξει ἀπὸ τοὺς ἀτυχεῖς Ἑλληνας γονεῖς τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου.

Οὕτω ἐπέτυχον οἱ Σλαῦοι νὰ μὴ εὕρωσιν ἀντίδρασιν τινα ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν κατασκευὴν κράτους δῆθεν Μακεδονικοῦ. Ὁ δὲ τότε Ἵπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλά-

δος ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἀφελείας, ὥστε κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῷ 1950 τῶν πρωτοκόλλων διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν Ἑλληνογιουγκοσλαβικῶν σχέσεων νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του εἰς πρωτόκολλα γεγραμμένα καὶ εἰς τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν γλῶσσαν.

Καὶ ἔκτοτε τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Κράτος τῶν Σκοπίων ἀνδροῦται σταθερῶς καὶ σταθεροποιεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν Διεθνῆ κοινὴν γνώμην ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἑλληνο-γιουγκοσλαβικῆς φιλίας καὶ συνεργασίας.

Ἐποδεχόμεθα τὸν Τίτο ὡς μεγάλον φίλον τῆς Ἑλλάδος. Παρασημοφοροῦμεν τὸν Πρόεδρον τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων Λαζάρ Κολυτσέφσκυ. Καθηγηταὶ Ἑλληνες Πανεπιστημίου μας ἐπισκέπτονται τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Πανεπιστήμιον τῶν Σκοπίων καὶ διδάσκουν εἰς αὐτό! Ἀπὸ τοῦ 1958 κατόπιν εἰδικῶς ὑπογραφείσης συμφωνίας οἱ δῆθεν Μακεδόνες τῶν Σκοπίων ἐπεσκέπτοντο καθημερινῶς μέχρι τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 τὴν Φλώριναν καὶ τὴν περιοχὴν αὐτῆς ἐλευθέρως ποζάροντες ὡς Μακεδόνες Σλαβικῆς καταγωγῆς, «Σλαβομακεδόνες». Ἐννοεῖται, ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κάποιος Ἐπουργὸς τῆς Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐδρευούσης ἐν Βελιγραδίῳ κατηγορεῖ τὰς Ἑλληνικὰς Κυβερνήσεις περὶ δῆθεν βαναύσου μεταχειρήσεως τῆς δῆθεν Μακεδονικῆς μειονότητος τῆς δῆθεν διαβιούσης ἐν Ἑλλάδι. Ἡ δὲ ἐφημερὶς τῶν Σκοπίων «Νόβα - Ματσεντόνια» (Νέα Μακεδονία) δὲν παραλείπει νὰ μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅτι ἡ Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου ἀνήκει δικαιοματικῶς εἰς τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν Ἐθνότητα, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖ τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Κράτος τῶν Σκοπίων. Τὸ τελευταῖον δεκάημερον τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου 1971 ἐγένετο εἰς ΗΠΑ ὑπὸ τοῦ κ. Νίξον θερμοτάτη ὑποδοχὴ εἰς τὸν κ. Τίτο, ὅστις εἶχε μεταβῆ ἐκεῖ ἀνταποδίδων τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Νίξον εἰς Βελιγράδι. Καὶ ὁ κ. Τίτο ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας νὰ εἴπῃ, ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας «εἶναι φιλικαὶ ἀλλὰ ὄχι θερμαὶ» ἐκδηλῶν οὕτω κατὰ κάποιον τρόπον τὴν δυσαρέσκειάν του διὰ τὰς ἀπλῶς φιλικὰς πρὸς τὴν χώραν του διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος. Δηλαδή ὁ κ. Τίτο καὶ θέλει νὰ μᾶς ἀρπάξῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ θέλει νὰ τοῦ εἴμεθα θερμοί, ἐγκάρδιοι φίλοι.

Μὲ ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1971 καὶ ἰδοὺ τί γράφει καὶ πάλιν ἡ Ἐφημερὶς τῶν Σκοπίων «Νέα Μακεδονία».

«Ἡ διαίρεσις τῆς Μακεδονίας κατὰ τὸν δεύτερον Βαλκανικὸν πόλεμον θὰ μείνῃ ὄχι μόνον ὡς διαρκῆς αἰσχρὰ οὐλή τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ ὡς αἰώνιον καὶ ἀπαράγραπτον δικαίωμα τῆς κυριάρχου Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας, ὡς πρὸς τὴν ἀνάκτησιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ τῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ὀρβήλου. Καὶ ὄχι μόνον πρὸς ἴδιον συμφέρον αὐτῆς, ἀλλὰ ὡς συμφέρον ὅλων τῶν Νοτιοσλαβικῶν καὶ φιλελευθέρων λαῶν».

Βλέπομεν λοιπόν, ὅτι ἡ ἔφημερὶς τῶν Σκοπίων τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1971 ἐπαναλαμβάνει ἀκριβῶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπρέσβευεν καὶ διεκήρυττεν ἡ ἡγεσία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδος (Κ.Κ.Ε.) ἀπὸ τοῦ 1924 ἕτοι πρὸ τεσσαρᾶκοντα καὶ ὀκτῶ (48) ἐτῶν.

Καὶ ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων προβάλλει ὡς διαρκῆς ἀπειλὴ ἐναντίον τῆς Πατρίδος μας.

∴

Ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ παραθέσω κατωτέρω δύο τηλεγραφήματα μου τοῦ 1953 πρὸς τὸν αἰμίμηστον Στρατάρχην Ἀλέξανδρον Παπάγον τότε πρωθυπουργὸν τῆς χώρας μας, μίαν ἐπιστολὴν μου πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Γεώργιον Παπαδόπουλον Πρωθυπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως καὶ τέσσαρα ἄρθρα μου σχετικὰ μὲ τὸ Ἐθνικὸν τοῦτο θέμα. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ὅλον θέμα τοῦ πονήματος μου στρέφεται περίξ τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους διατρέχομεν ὡς Ἔθνος, ὡς Φυλὴ λόγφ τῆς γεωγραφικῆς μας θέσεως, καὶ τῶν ἐκδήλων διαθέσεων τῶν γειτόνων μας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδιαιτέρων Ἐθνικῶν συμφερόντων ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν φίλων καὶ συμμάχων Ἐθνῶν, διὰ τοῦτο παραθέτω καὶ ἓν ἄρθρον μου σχετικὸν μὲ τὸν κίνδυνον ἐκριζώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου, ἐὰν ἐπιτύχωσιν ἐκδισατικῶς οἱ Τοῦρκοι νὰ μὴ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ ἀρχαὶ τοῦ καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ ΟΗΕ εἰς τὴν Ἑλληνικωτάτην Κύπρον.

Π ρ ὸ ς

Τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον
Γεώργιον Παπαδόπουλον
Πρωθυπουργὸν

Εἰς Ἀθήνας

Ἐξοχώτατε,

Διὰ ἐπιστολῆς μου ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1969 εἶχον ὑποβάλει πρὸς Ὑμᾶς ἐξ ἀφορμῆς δημοσιεύματος τῆς Ἐφημερίδος «Ἐστία» τῆς 4 Ἰουνίου 1969 ὑπὸ τὸν τίτλον «Θὰ συνεχισθοῦν αἱ Ἑλληνο-Νοτιοσλαβικαὶ μορφωτικαὶ συνομιλίας» μετὰ τοῦ ἀποκόμματος τῆς ἐφημερίδος καὶ ἀντίγραφον τηλεγραφήματός μου ὑποβληθέντος τὴν 29 Ἰανουαρίου 1953 πρὸς τὸν τότε Πρωθυπουργὸν ἀείμνηστον Στρατάρχην Ἀλέξανδρον Παπάγον «Ἐπὶ τῇ μελετωμένῃ μεταβάσει τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στεφανοπούλου εἰς Βελιγράδι».

Ἔλαβον δὲ τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλω πρὸς Ὑμᾶς τὸ ἐν λόγῳ ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος, διότι ἡ «Ἐστία» εἰς σχόλιον τῆς κάτωθεν τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς Ἑλληνο-Νοτιοσλαβικῆς μορφωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέγραφε:

«Συναφῶς ἐγνώσθη, ὅτι δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ὑπογραφή μορφωτικῆς συμφωνίας, καθ' ὅσον ἡ Νοτιοσλαβικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπέμεινε (περὶ ἀναγνωρίσεως) εἰς Νοτιοσλαβικὴν Κυβέρνησιν δικαιωμάτων ἀσκήσεως αὐτοτελοῦς ἐλέγχου ἐπὶ τῆς Σερβικῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, παραλλήλως δὲ ἠρνήθη νὰ ἀποσύρῃ τμημα τῆς ὑπ' αὐτῆς γενομένης εἰσηγήσεως ἀφορῶντος εἰς τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Κράτος τῶν Σκοπίων».

Καὶ εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν τιμὴν τῆς κοινοποιήσεως πρὸς ἐμὲ τοῦ ὑπ' ἀρ. 28326/Ν τῆς 26 Ἰουνίου 1960 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ἐξ οὗ ἐπληροφορήθη, ὅτι διεβιβάσθη πρὸς αὐτὸ ἡ ἐπιστολή μου μετὰ τοῦ συνημμένου ἀντιγράφου τοῦ τηλεγραφήματος λόγῳ ἀρμοδιότητος.

Ἦδη εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην Ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1969 ἀνέγνωσα, ὅτι:

«εἰς τὰ Σκόπια ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τρίτιμος ἱστορία τῆς «Μακεδονίας», εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ «φωτογραφία» τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου...».

Ἡ κατασκευασθεῖσα τρίτιμος δῆθεν ἱστορία τῆς «Μακεδονίας» θὰ κυκλοφορήσῃ ἀσφαλῶς ἐν μεταφράσει εἰς Η.Π.Α., Καναδᾶν καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐξοχώτατε,

Εὐσεβάστως ἀναφέρω τὰ κάτωθι:

Ἀπὸ τοῦ 1945 διὰ δημοσιευμάτων τονίζω τὸν κίνδυνον τὸν Σλαβικόν, ὁ ὁποῖος ἀπειλεῖ τὰ ἐναπομείναντα ἐλεύθερα Ἑλληνικὰ ἐδάφη.

Διότι, ὡς εἶναι γνωστόν, ὁ Σλαβισμὸς εἴτε ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Τσαρρικῆς Ρωσσίας, εἴτε ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Κομμουνιστικῆς Ρωσσίας ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν εἶχε καὶ ἔχει εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Αἴμου τὴν ἐξοδὸν τοῦ εἰς τὸ Αἰγαῖον, τὴν θάλασσαν διὰ μέσου τοῦ Ἑλληνικοῦ γεωγραφικοῦ χώρου.

Ὁ κίνδυνος ὅμως οὗτος ὁ Σλαβικὸς ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστά μετὰ τὴν κατασκευὴν ὑπὸ τῶν Σλαύων τῷ 1944 κράτους δῆθεν Μακεδονικοῦ μετὰ πρωτεύουσαν τὰ Σκόπια

Κατεσκεύασαν δηλαδὴ οἱ Σλαῦοι τῷ 1944 Ἐθνότητα δῆθεν Μακεδονικὴν.

Καὶ τὴν Ἐθνότητα αὐτὴν τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν οἱ Σλαῦοι παρουσιάζουν διεθνῶς ὡς ἀγωνιζομένην ὑπὲρ τῶν δικαιῶν τῆς ἐν ὀνόματι τῆς ἀρχῆς τῶν Ἐθνοτήτων, τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Καὶ διὰ τῆς Ἐθνότητος αὐτῆς τῆς δῆθεν Μακεδονικῆς οἱ Σλαῦοι διεκδικουσι ὁλόκληρον τὸν γεωγραφικὸν χώρον, ποῦ φέρει τὸ ὄνομα Μακεδονία, μετὰ τὸν ἰσχυρισμὸν, ὅτι ὁ χώρος οὗτος δὲν ἀνήκει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀλλὰ ὅτι ἐθνολογικῶς ἀνήκει εἰς τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν Ἐθνότητα.

Καὶ τὴν Ἐθνότητα αὐτὴν τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν οἱ Σλαῦοι ἀπὸ τοῦ 1944 προβάλλουσι διεθνῶς διὰ τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων, ἀπὸ δὲ τοῦ 1950 μέχρι τῆς 21 Ἀπριλίου

1967 ἐκμεταλλεύόμενοι καὶ τὴν Ἑλληνο-Νοτιοσλαβικὴν φιλίαν ἐργάζονται δραστηρίως καὶ σατανικῶς μὲ σκοπὸν νὰ μᾶς πάρουν καὶ τὴν ἐλευθέραν Μακεδονίαν, τὴν ὁποίαν ὀνομάζουν Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου.

Συγχρόνως οἱ Σλαῦοι ὁμιλοῦσι συνεχῶς καὶ περὶ μειονότητος δῆθεν Μακεδονικῆς διαβιούσης ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ καταπιεζομένης.

Αὐτὸν λοιπὸν τὸν κίνδυνον τὸν Σλαβικὸν προσεπάθησα νὰ τονίσω καὶ εἰς ὁμιλίαν - διδασκαλίαν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Πολέμου τῷ 1954.

Καὶ τὴν ὁμιλίαν μου αὐτὴν ἐξετύπωσα ὁμοῦ μὲ ἓν ἄρθρον μου ἰδίᾳ δαπάνῃ τῷ 1965 εἰς ὀλιγοσέλιδον βιβλίον, ὅπερ ἔκτοτε διαθέτω δωρεάν.

Λαμβάνω λοιπὸν καὶ αὖθις τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλω πρὸς Ἰ.Μ.ᾶς τὸ ὀλιγοσέλιδον τοῦτο βιβλίον ἐσωκλείστως, τὸ ὁποῖον, ἐὰν κριθῆ ὑφ' Ἰ.Μ.ῶν, ὅτι δύναται νὰ συντελέσῃ κατὰ τι εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ ἐναντίον τῆς Σλαβικῆς ἐπιβουλῆς, θὰ ἦτο μεγάλη τιμὴ δι' ἐμὲ νὰ θέσω εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρμοδίων Ἰ.Π.ηρεσιῶν δύο χιλιάδας (2.000) τεύχη, ἵνα ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τὰς Η.Π.Α., Καναδᾶν καὶ Αὐστραλίαν ἢ προπαγάνδα ἢ Σλαβικὴ περὶ Ἐθνότητος δῆθεν Μακεδονικῆς ὀργιάζει, ὁ δὲ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς ἰδίως τῶν Η.Π.Α. θὰ πρέπη ἴσως νὰ *συσσωματωθῆ εἰς μίαν μόνον ὀργάνωσιν*, ἵνα οὕτω ἠνωμένοι ὅλοι οἱ ἀπόδημοι Ἑλληνες δυνηθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ κινούμενοι ὁμοθυμῶς νὰ ἀντιμετωπίσωσι τὴν συστηματικῶς ὀργανωθεῖσαν καὶ δρῶσαν ἐπικινδύνως εἰς βάρος μας Σλαβικὴν προπαγάνδαν.

Μετὰ τιμῆς
Θωμᾶς Βαφειάδης

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1969

Ἐστάλη τηλεγραφικῶς 19 Ἰανουαρίου 1953 ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀριθμὸς τηλεγραφικῆς ἀποδείξεως 42212.

Στρατάρχην ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΠΑΠΑΓΟΝ

Πρωθυπουργὸν

Ἐνταῦθα

Νοτιοσλαβική Ἀποστολή ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς Ἐπουργὸν Παιδείας Κεντρικῆς Νοτιοσλαβικῆς Κυβερνήσεως Βελιγραδίου φέρουσα τὸν τίτλον «Ἀποστολή καλῆς θελήσεως» ἀφίκετο ἀεροπορικῶς Ἀθήνας προερχομένη ἐξ Ἰνδιῶν ἔνθα εἶχε μεταβῆ διὰ τὴν δημιουργίαν πνευματικῶν σχέσεων μεταξύ Νοτιοσλαβίας καὶ Ἰνδιῶν καὶ ἔνθα παρέμεινεν ἐπὶ μῆνα.

Μεταξὺ ἐπιτροπῆς εὐρίσκεται καὶ Πρόεδρος δῆθεν Μακεδονικῆς Δημοκρατίας Σκοπίων Λαζάρ Κολιτσέβσκυ.

Σκοπὸς μεταβάσεως Κολιτσέβσκυ Ἰνδίας συνοδευομένου καὶ ὑπὸ Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως Ὁμοσπόνδου Κράτους Βοσνίας ἔνθα ὑπάρχει πολὺ Μουσουλμανικὸν στοιχεῖον ἦτο παραστήση ὅτι ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει Ἐθνότης Μακεδονική.

Ἐλευθέρα εἴσοδος ἐντὸς ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ παραμονὴ ἀτόμου παρουσιαζομένου ὡς ἐπισήμου ἐκπροσώπου καὶ ἀπεσταλμένου ἐκ μέρους δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους Σκοπίων ὑπάρχει φόβος ἐκληφθῆ παρὰ Ἰνδιῶν μέλους Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ γενικῶς παρὰ Διεθνoῦς Κοινῆς γνώμης ὡς ἕμμεσος ἀναγνώρισις ἐκ μέρους Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους Σκοπίων.

Ἀναγνώρισις ἐπίσημος ἔστω καὶ ἕμμεσος δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους Σκοπίων σημαίνει ἀναγκαστικῶς καὶ ἀναγνώρισιν Ἐθνότητος Μακεδονικῆς διότι ἴδρυσις οἰουδήποτε Κράτους προϋποθέτει ὑπαρξιν ἀντιστοιχοῦ Ἐθνότητος.

Ἀναγνώρισις Ἐθνότητος Μακεδονικῆς σημαίνει ὅτι γεωγραφικὸς χῶρος φέρων ὄνομα Μακεδονία δὲν ἀνήκει εἰς Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀλλὰ εἰς τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν Ἐθνότητα.

Ἐκτὸς ἀνωτέρω λόγων παρουσία ἐπὶ ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς γῆς ἐπισήμου ἐκπροσώπου Ἐθνότητος δῆθεν Μακεδονικῆς ἀποτελεῖ σκαν-

δαλώδη πρόκλησιν ιδίως ἔναντι βορείων ἐλευθέρων Ἑλλήνων ἀντιλαμ-
 βανομένων καλύτερον σατανικὰς ἐνεργείας Σλαβικῶν ἐπιδιώξεων.

Ἀνωτέρω ἀναγκάζομαι ἀναφέρω διότι παρελθόντα Σεπτέμβριον
 ἔφημερις Βελιγραδίου Μπόρμπα εἰς ἀπάντησιν ἄρθρου μου δημοσιευ-
 θέντος τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1952 εἰς Νέαν Ἀλήθειαν Θεσσαλονίκης
 εἰς μακρὸν ἄρθρον τῆς μεταδοθὲν καὶ διὰ Πρακτορείου Τάνγιουγκ ἐ-
 τόνιζε μεταξὺ ἄλλων «Ἐπάρχει θέμα Σλαβικῶν μειονοτήτων. Ἐπάρ-
 χει θέμα Μακεδονίας Αἰγαίου. Τὸ Κράτος τῶν Σκοπίων εἶναι τὸ ἀνε-
 ξάρτητον Δημοκρατικὸν Μακεδονικὸν Κράτος καὶ δὲν ἔχει ἐντελῶς ἀπο-
 κατασταθῆ. Διὰ τὴν ἀποκατασταθῆ πλήρως πρέπει νὰ προσαρτήσῃ καὶ
 τὰς τρεῖς Μακεδονίας ἐν ᾧ σήμερον ἐξουσιάζει μόνον ἐπὶ ἑνὸς τεμα-
 χίου. Διεκδικεῖ λοιπὸν τὸ Βουλγαρικὸν καὶ Ἑλληνικὸν τμήμα. Δὲν τὸ
 διεκδικεῖ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου. Ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ Κράτος
 τῶν Σκοπίων ἔχει τοποθετηθῆ μέσα εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν τῆς Γιουγκο-
 σλαβίας (Νοτιοσλαβίας) ὀφείλει νὰ ἐνδιαφέρεται ἡ Κεντρικὴ Κυβέρ-
 νησις Βελιγραδίου διὰ τὴν τύχην τῶν ὑποθέσεων ἐκάστου Ὁμοσπόν-
 δου Κράτους».

Ἐνδιαφερόμεθα ὅλοι οἱ Ἕλληνες διὰ εἰρηνικὰς καὶ φιλικὰς σχέ-
 σεις μετὰ Νοτιοσλαβίας ἀλλὰ βλέπομεν ὅτι αὕτη καὶ ὡς δορυφόρος
 Ρωσσίας καὶ ὡς φίλη Δυτικῶν ἔχει τοὺς αὐτοὺς ἀντικειμενικοὺς σκο-
 ποὺς ἔναντι Ἑλλάδος ἐξυπηρετοῦντας Πανσλαβιστικὰ σχέδια.

Σλαβικὴ προπαγάνδα ἐν Ἀμερικῇ ἐργαζομένη συστηματικῶς
 κατώρθωσεν ὥστε Καθηγηταὶ Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων καὶ Βου-
 λευταὶ ὁμιλῶσιν ἤδη περὶ ξεχωριστῆς Μακεδονικῆς Ἐθνότητος καὶ
 προτείνουν Ἐνωσιν τριῶν Μακεδονιῶν πρὸς δημιουργίαν ἐνιαίου ἀνε-
 ξαρτήτου Μακεδονικοῦ Κράτους ὑπὸ προστασίαν Ὁργανισμοῦ Ἡνω-
 μένων Ἐθνῶν.

Φιλία Ἑλληνο-Γιουγκοσλαβικὴ προϋποθέτει κατάργησιν δῆθεν Μα-
 κεδονικοῦ Κράτους Σκοπίων καὶ παραδοχὴν καὶ διακήρυξιν ἐκ μέρους
 Κεντρικῆς Κυβερνήσεως Βελιγραδίου ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξεν Ἐθνότης
 Μακεδονικὴ στοιχείον ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἴδρυσιν Κράτους.

Πελοπόννησος, Θεσσαλία, Ἡπειρος, Μακεδονία, Θράκη εἶναι ὀ-
 νομασίαι γεωγραφικῶν Ἑλληνικῶν χώρων καὶ οὐχὶ Ἐθνοτήτων.

Στάσις καὶ ἐνέργειαι Κυβερνήσεως Βελιγραδίου δημιουργεῖ κιν-
 δύνους πασιφανεῖς διὰ Μακεδονίαν.

Κρούομεν κώδωνα κινδύνου καὶ διακηρύσσομεν ἀνάγκην διαφωτί-
 σεως Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὡς πρὸς τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῆς ἱ-

δρύσεως ἀπὸ τοῦ 1944 ὑπὸ τῆς Ρωσσίας τοῦ δήθεν Μακεδονικοῦ Κράτους Σκοπίων καὶ τηρήσεως σταθερᾶς πολιτικῆς ἔναντι ὑποῦλου πολιτικῆς Γιουγκοσλαυτας ἄλλως πάθομεν Ἐθνικὴν συμφορὰν ἀνεπανόρθωτον.

Θωμᾶς Βαφειάδης

Ἴατρὸς

Τέως Ἀρχίατρος Ἐθνικῶν Ἀνταρτικῶν Ὁμάδων

Ἀνατολικῆς Μακεδονίας — Θράκης

Θεσσαλονίκη, ὁδὸς Μιαούλη 62

Ἐστάλη τηλεγραφικῶς 29 Ἰανουαρίου 1953 ἐκ Θεσσαλονίκης.

Ἀριθμὸς τηλεγραφικῆς Ἀποδείξεως 23288.

Στρατάρχην ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΠΑΠΑΓΟΝ
Πρωθυπουργὸν

Ἀθήνας

Ἐπὶ μελετωμένη μεταβάσει Ἵπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Κυρίου Στεφανοπούλου εἰς Βελιγράδι ἀναφέρομεν κάτωθι.

Λέξις Γιουγκοσλαυτα σημαίνουσα εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν Νοτιο-Σλαυτα ἀντιπροσωπεύει οὐχὶ Ἐθνότητα ἀλλὰ ὁμοσπονδίαν Κρατῶν ἑκαστον τῶν ὁποίων παρουσιάζεται ἀνήκον εἰς ξεχωριστὸν Ἔθνος καὶ συνεπῶς Γιουγκοσλαυτικὴ Κυβέρνησις Βελιγραδίου ἀποτελεῖ Κεντρικὴν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν τῶν Κρατῶν αὐτῶν καὶ οὐχὶ Κυβέρνησιν ἑνὸς μόνου Ἐθνους.

Πᾶσα ἐπαφὴ μετὰ Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως Βελιγραδίου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἐπαφὴ μεθ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ὁμοσπόνδων Νοτιοσλαυτικῶν Κρατῶν τῶν ὁποίων τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἀντιπροσωπεύει καὶ ἐξυπηρετεῖ Κεντρικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις Βελιγραδίου.

Πᾶσα λοιπὸν ἐπαφὴ μετὰ Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως Βελιγραδίου σημαίνει ἀναγκαστικῶς καὶ ἀναγνώρισιν ἑνὸς ἐκάστου τῶν Ὁμοσπόνδων Κρατῶν τῆς Γιουγκοσλαυτίας.

Ἀναγνώρισις ὁμῶς Κράτους σημαίνει ἀναγκαστικῶς καὶ ἀναγνώρισιν ἑθνότητος διότι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οἰονδήποτε Κράτος ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀντίστοιχος Ἐθνότης.

Συμπέρασμα πρῶτον.

Πᾶσα ἐπαφὴ καὶ συνεννόησις μετὰ τῆς Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως Βελιγραδίου σημαίνει ἀναγκαστικῶς καὶ ἀναγνώρισιν τῶν ὁμοσπόνδων Νοτιοσλαυτικῶν Κρατῶν τὰ ὁποῖα αὕτη ἀντιπροσωπεύει ἤτοι τοῦ Κράτους τῆς Σερβίας, τῆς Κροατίας, τῆς Σλοβενίας, τῆς Βοσνίας, τοῦ Μαυροβουνίου καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους ὅπερ χρησιμοποιεῖ ὡς πρωτεύουσαν Σκόπια.

Ἀναγνώρισις ὁμῶς δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους σημαίνει ἀναγκαστικῶς καὶ ἀναγνώρισιν Μακεδονικῆς Ἐθνότητος.

Συνέπεια αναπόφευκτος τούτου θὰ εἶναι θεωρηθῆ γεωγραφικὸς χῶρος φέρων ὄνομα Μακεδονία ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀλλὰ εἰς τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν Ἐθνότητα.

Συμπέρασμα δεύτερον.

Ἐὰν Κεντρικὴ Ὀμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις Βελιγραδίου δὲν παύσῃ προσπαθοῦσα ἀποδείξῃ ὑπαρξίν Μακεδονικῆς Ἐθνότητος τότε πᾶσα Ἑλληνογιουγκοσλαβικὴ ἐπαφὴ ἐξυπηρετεῖ μόνον σχέδια καὶ σκοποὺς Σλαβικοὺς καὶ δημιουργεῖ θανάσιμον κίνδυνον διὰ ἐλευθέραν Μακεδονίαν καὶ συνεπῶς διὰ Ἑλληνικὴν Φυλὴν.

Θωμᾶς Βαφειάδης

Ἴατρος

Τέως Ἀρχίατρος Ἐθνικῶν Ἀνταρτικῶν Ὁμάδων

Ἀνατολικῆς Μακεδονίας — Θράκης

Θεσσαλονίκη, ὁδὸς Μιαούλη 62

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΜΕΣΩΣ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΜΟΥ
ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΘΗΝΩΝ
"ΒΡΑΔΥΝΗ,, ΤΗΝ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1947

Σκοπός, ὡς εἶπομεν, τῶν Σλαύων ἀνέκαθεν ἦτο ἡ κάθοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ μέσου τῆς Βαλκανικῆς. Ὡς δὲ εἶναι γνωστόν, οἱ ἀρχικοὶ κάτοικοι τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου (τῆς Βαλκανικῆς) ἦσαν οἱ Ἑλληνες. Οἱ Σλαῦοι παρουσιάζονται ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου 600 ἔτη μ.Χ. ἐπὶ Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ἰδίως ὡς ἐπιδρομεῖς. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας οἱ Σλαῦοι δηλαδὴ οἱ ἀπόγονοι τῶν ἐπιδρομῶν ἦσαν ἐλάχιστοι ἐν συγκρίσει μὲ τὸν ἐν τῇ Βαλκανικῇ Ἑλληνικὸν αὐτόχθονα, γηγενῆ, ἐντόπιον πληθυσμόν.

Οἱ Ρῶσοι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Σλαυϊσμοῦ κατὰ τὰ μέσα τοῦ 19 αἰῶνος ἐσυστηματοποίησαν τὰς προσπαθείας των πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των, τὴν κάθοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἡ προσπάθειά των εἶναι νὰ ἀποκτήσουν Ἐθνολογικὰ δικαιώματα, ὥστε ἐν περιπτώσει ἀπαλλαγῆς τῆς Βαλκανικῆς ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν νὰ διεκδικήσωσιν Ἑλληνικὰ ἐδάφη. Πρὸς τοῦτο ἐπιδίδονται ἀγρίως εἰς τὸν ἐκσλαυισμόν τῶν Ἑλλήνων. Ἐκμεταλλεῦόμενοι δὲ τὴν σκόπιμον ἀνοχήν τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν ὑποδούλων λαῶν διενέξεις καὶ ἐνίοτε τὴν ἐνεργὸν συμπαράστασιν τῶν Τούρκων ἐπέτυχον ἐκτὸς ἄλλων μὲ τρομοκρατικὰ μέσα, βασανιστήρια, φόνους διδασκάλων, ἱερέων, προκρίτων κ.ἄ. νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς ὠρισμένας περιοχὰς αὐτῆς τὴν Σλαυικὴν γλῶσσαν. Οὕτω ἐδημιουργήθησαν οἱ Σλαυόφωνοι Ἑλληνες, οἱ ὅποιοι ἔχασαν τὴν γλῶσσαν τὴν μητρικὴν, τὴν Ἑλληνικὴν, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ των, ἡ συνείδησίς των παρέμεινεν μὲ πίστιν ἀκραιφνῶς Ἑλληνική. Ὅπως πολλοὶ ἀδελφοί μας Ἑλληνες τῆς Ἑλληνικῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πόντου ἐξηναγκάσθησαν ζῶντες ἐπὶ αἰῶνας μέσα εἰς βαρβαρότητας τῆς Τουρκικῆς δουλείας, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι εὐκολὸν ἀκόμη καὶ νὰ φαντασθῶμεν ἡμεῖς σήμερον, ἐξηναγκάσθησαν νὰ χάσουν τὴν Ἑλληνικὴν μητρικὴν των γλῶσσαν καὶ νὰ γίνουν Τουρκόφωνοι. Διετήρησαν ὅμως εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ μὲ φανατισμὸν τὴν Ἑλληνικὴν των ψυχὴν, τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν συνείδησιν, ὡς ἀπεδείχθη τρανώτατα κατὰ τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὰ χῶματα ἐκεῖνα τὰ ἄγια, τὰ ἀνέκαθεν Ἑλληνικά, τὰ ἀξέχαστα.

“Όταν τῷ 1912 - 1913 ἓνα μεγάλο μέρος τῆς Μακεδονίας ἀπλευθερώθη, οἱ Σλαῦοι προσεπάθησαν με ὕπουλα καὶ καταχθόνια μέσα νὰ μᾶς ὠθήσωσι νὰ ἀποκαλῶμεν τοὺς “Ἕλληνας Σλαυοφώνους ἀδελφούς μας τῶν Βορείων Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν Βουλγάρους, διὰ νὰ δύνανται πειστικώτερα νὰ ἐπικαλῶνται εἰς τὰς διεκδικήσεις των τὴν ὕπαρξιν δῆθεν Βουλγαρικῆς μειονότητος ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων οἱ Σλαῦοι ἀλλάζουσι τακτικὴν καὶ διακηρύττουσιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες Σλαυοφῶνοι δὲν εἶναι Βούλγαροι, δὲν εἶναι Σέρβοι, δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλὰ εἶναι Μακεδόνες Σλαυϊκῆς καταγωγῆς Σλαυομακεδόνες καὶ ὅτι ἀνήκουσιν εἰς ξεχωριστὴν Ἐθνότητα Μακεδονικὴν Σλαυϊκῆς καταγωγῆς, Σλαυομακεδονικὴν.

Κατὰ τὴν Κατοχὴν, ἰδίως ὅμως κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον οἱ Σλαῦοι διὰ τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ καταβάλλουν ἐντόνους προσπάθειάς κατασκευῆς Σλαυομακεδόνων. Εἰς αὐτὸ ἀπέβλεπε καὶ ἡ ἀρπαγὴ τῶν 30.000 περίπου Ἑλληνοπαίδων ἀπὸ 2 ἐτῶν καὶ ἄνω, εἰς τὸ νὰ τὰ ἀφελληνίσουν. Ἡ «Κυβέρνησις» τῶν συμμοριτῶν με ὑπουργὸν Παιδείας τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Κόκκαλην ἀνοίγει σχολεῖα δῆθεν Μακεδονικά, ὅπου διδάσκεται γλῶσσα δῆθεν Μακεδονικὴ, με σκοπὸν νὰ τονίσῃ, ὅτι ἐντὸς τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει μειονότης δῆθεν Μακεδονικῆ, Σλαυομακεδονικῆ. Ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ καταβάλλει συγχρόνως μεγάλας προσπάθειάς νὰ δημιουργήσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας Σλαυοφώνους ἀδελφούς μας τὴν ἐντύπωσιν, τὴν πεποίθησιν, ὅτι διώκονται ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὡς μὴ Ἕλληνες, ἐπειδὴ εἶναι Σλαυοφῶνοι. Ὁ σκοπὸς τῆς Σλαυοδοῦλου ἡγεσίας εἶναι προφανής. Νὰ τοὺς ὠθήσωσιν οὕτω εἰς λόγους καὶ πράξεις ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος των, νὰ τοὺς ἐκθέσωσιν, νὰ τοὺς φέρουσιν ἀντιμετώπους με τὸν Νόμον. Καὶ μέσα εἰς τὸν τρομερὸν σάλον καὶ σὴν σύγχυσιν, πὺ οἱ σλαῦοι διὰ τοῦ συμμοριτοπολέμου ἐδημιούργησαν, εὐρίσκονται μερικοὶ Ἐθνικόφρονες καὶ ὀνομάζουσιν τοὺς Ἕλληνας Σλαυοφώνους ἀδελφούς μας Σλαυομακεδόνας, Νοφίτας, Αὐτονομιστὰς κ.τ.τ. ἐξυπηρετοῦντες οὕτω, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνωνται, τοὺς Σλαῦους, ἀντὶ νὰ χαρακτηρίζουσιν ὄσους ἐκ τῶν Σλαυοφώνων Ἑλλήνων ἦσαν ὄργανα τῆς Σλαυοδοῦλου ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ — ΕΑΜ — ΕΛΑΣ ὡς προδότας καὶ νὰ τοὺς τιμωροῦν ὡς Ἕλληνας προδότας.

Κακὸς Χαρακτηρισμὸς**ΟΧΡΑΝΙΤΑΙ, ΝΟΦΙΤΑΙ Ἡ ΣΛΑΥΟΜΑΚΕΔΟΝΕΣ;**

(Ὅχι! Ἀπλῶς προδότης τῆς Πατρίδος)

Τοῦ κ. ΘΩΜΑ Ι. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

(Τέως ἀρχιάτρου ἐθνικῶν ἀνταρτικῶν
ομάδων Ἀνατ. Μακεδονίας - Θράκης)

Ποῖον ἀντικειμενικὸν Ἑλληνικὸν σκοπὸν ἐξυπηρετοῦμεν, ὅταν λέγωμεν, ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὸν τόπον μας Ὀχρανῖται, Αὐτονομισταί, Νοφῖται, Σλαυομακεδόνες, Βούλγαροι καὶ γενικῶς Σλαῦοι, ἢ μεταχειριζόμεθα διαφόρους ἄλλους χαρακτηρισμοὺς παρεμφερεῖς δι' Ἑλληνας, οἱ ὅποιοι ἐγένοντο ἢ γίνονται ὄργανα τῶν Σλαύων; Τόσον ἔχομεν μωρανθῆ, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ἀντιληφθῶμεν, ὅτι τοιοῦτοτρόπως προσφέρομεν ἐξαιρετικὴν βοήθειαν εἰς τὰ σχέδια τῶν Σλαύων;

Ἄγγλοι ἢ Γάλλοι ἐγένοντο ὄργανα Γερμανικῆς προπαγάνδας, διησυκόλυναν τοὺς Γερμανοὺς νὰ προξενήσουν μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰς Πατρίδας των, χωρὶς οἱ Ἄγγλοι ἢ οἱ Γάλλοι τοὺς συμπατριώτας των αὐτοὺς νὰ τοὺς ὀνομάζουν αὐτονομιστὰς ἢ Γερμανοὺς, ἀλλὰ ἀπλῶς ΠΡΟΔΟΤΑΣ.

Οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀντὶ νὰ ἀποκαλῶμεν τοὺς κακοὺς αὐτοὺς Ἑλληνας ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ τοῦ ΣΛΑΥΙΣΜΟΥ καὶ ΠΡΟΔΟΤΑΣ τῆς Πατρίδος μας, τοὺς χαρακτηρίζομεν Ὀχρανίτας, αὐτονομιστὰς, νοφίτας, σλαυομακεδόνας, βουλγάρους καὶ γενικῶς σλαῦους. Καὶ τὸ χειρότερον εἶναι, ὅτι λέγοντες ΟΧΡΑΝΙΤΑΙ δὲν ἐννοοῦμεν κακοὺς Ἑλληνας, πράκτορας τοῦ σλαυισμοῦ, προδότης τῆς Πατρίδος συνεργασθέντας μετὰ τῆς ΟΧΡΑΝΑΣ δηλαδὴ τῆς Μυστικῆς Βουλγαρικῆς Ἀστυνομίας, ἀλλὰ ἐννοοῦμεν δυστυχῶς αὐτόχθονας, γηγενεῖς βουλγάρους συνεργασθέντας μετὰ τῆς Ὀχράνας. Ἐνῶ, ὅταν ἐλέγαμεν τινὰ Γκεσταπίτην, ἐννοοῦσαμεν ἀπλῶς τὸν Ἑλληνα ΠΡΟΔΟΤΗΝ, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ὄργανον τῆς Γκεσταπό. Τοὺς Γκεσταπίτας δηλαδὴ δὲν ἐθεωροῦσαμεν ὡς αὐτόχθονας, γηγενεῖς Γερμανοὺς καὶ πολὺ ὀρθά, διότι δὲν

ὑπῆρχον Γερμανοί, ὅπως ὁμως ΔΕΝ ΤΙΠΗΡΧΟΝ καὶ ΔΕΝ ΤΙΠΑΡΧΟΤΝ καὶ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ αὐτόχθονες, γηγενεῖς, ἐντόπιοι.

Ἐπίσης λέγοντες ΝΟΦΙΤΑΙ, ἐννοοῦμεν δυστυχῶς αὐτόχθονας, γηγενεῖς Σλαύους μέλη ὀργανώσεως Σλαυϊκῆς — τῆς ΝΟΦ. Ἄλλὰ Σλαῦοι αὐτόχθονες, γηγενεῖς ΟΥΤΕ ΤΙΠΗΡΧΟΝ, ΟΥΤΕ ΤΙΠΑΡΧΟΤΝ εἰς τὴν Πατρίδα μας. (ΝΟΦ κατὰ τὸν ἐντόπιον ἀρχιπράκτορα τοῦ Σλαυϊσμοῦ Ζαχαριάδην — ἀνάγνωθι ὁμιλίαν του δημοσιευθεῖσαν τὴν 19ην Ἰουνίου 1946 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Λαϊκὴ Φωνὴ» Θεσσαλονίκης — σημαίνει Δημοκρατικὴν ὀργάνωσιν τῆς Σλαυομακεδονικῆς μειονότητος). Ἄλλὰ ΟΥΔΕΠΟΤΕ οὔτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὔτε καὶ γενικῶς εἰς τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον, οὔτε εἰς οἰονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ Κόσμου ὑπῆρξεν, οὔτε ὑπάρχει ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ ΣΛΑΥ·ΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ δηλαδὴ ΣΛΑΥΟΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ.

Χαρακτηρίζοντες ὁμως οὕτω ἐπιπολαίως τοὺς ΚΑΚΟΤΣ Ἑλληνας, τοὺς ΠΡΟΔΟΤΑΣ τῆς Πατρίδος, τοὺς συνεργασθέντας ἢ συνεργαζομένους μὲ τοὺς Σλαύους ἢ καὶ ἀλλάξαντας τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν συνείδησιν τοὺς θέτομεν ὑπὸ τὴν ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ τοῦ Σλαυϊσμοῦ, ὅστις σήμερον εἶναι πανίσχυρος. ΔΙΔΟΜΕΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ καὶ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ εἰς τὸν Σλαυϊσμὸν καὶ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΤΜΕΝ ΕΜΠΟΔΙΑ εἰς τοὺς φίλους μας προκειμένου νὰ μᾶς προστατεύσουν.

ΟΥΔΕΠΟΤΕ εἰς τὸν τόπον μας ὑπῆρξαν ΟΧΡΑΝΙΤΑΙ δηλαδὴ Βούλγαροι αὐτόχθονες ὄργανα τῆς Ὀχράνας. ΟΥΔΕΠΟΤΕ εἰς τὸν τόπον μας ὑπῆρξαν ΑΥΤΟΝΟΜΙΣΤΑΙ δηλαδὴ Σλαῦοι ΑΥΤΟΧΘΟΝΕΣ ζητοῦντες τὴν αὐτονομίαν. ΟΥΔΕΠΟΤΕ εἰς τὸν τόπον μας ΤΙΠΗΡΞΑΝ ΝΟΦΙΤΑΙ δηλαδὴ Μακεδόνες Σλαυϊκῆς καταγωγῆς — Σλαυομακεδόνες — ἀφοῦ οὐδαμοῦ τῆς γῆς ὑπάρχει σλαυομακεδονικὸν Ἔθνος. ΟΥΔΕΠΟΤΕ εἰς τὸν τόπον μας ὑπῆρξαν ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ καὶ γενικῶς Σλαῦοι αὐτόχθονες, γηγενεῖς.

Ὅσοι ἔφυγαν κατὰ τὴν ἐκουσίαν ἀνταλλαγὴν ἦσαν δυστυχῶς ΕΛΛΗΝΕΣ, ἀλλὰ Ἑλληνες μᾶλλον ἀγανακτισμένοι — ἀδίκως βεβαίως —, τῶν ὁποίων ὁμως ἡ ἀγανάκτησις — ἡ ἄδικος — μετεβλήθη εἰς ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ λόγῳ κακῆς πολιτικῆς καὶ συνήθως ρωμείκης προχειρολογίας.

Δὲν ἐγκατέλειψαν δηλαδὴ τὴν Ἑλλάδα Βούλγαροι αὐτόχθονες, γηγενεῖς, ἀλλὰ Ἑλληνες προδότες καὶ πιθανῶς καὶ ἐπήλυδες τινες Σλαῦοι.

Ἐν τῷ ὅμως δὲν ὑπῆρξαν καὶ δὲν ὑπάρχον εἰς τὴν Πατρίδα μας

αυτόχθονες, γηγενεῖς Σλαῦοι, ὑπάρχουν χιλιάδες αὐτοχθόνων, γηγενῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Μακεδονίαν τὴν κατεχομένην ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαβίας, εἰς τὴν Μακεδονίαν τὴν κατεχομένην ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας, εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν, τοὺς ὁποίους ὅμως δυστυχῶς ἡμεῖς ἐλησμονήσαμεν καὶ ἐχαρίσαμεν εἰς τοὺς Σλαῦους, ὅπως καὶ σήμερον ἐτοιμάζομεν καὶ νέον πρὸς αὐτοὺς (τοὺς σλαῦους) δῶρον τοὺς δῆθεν Ὀχρανίτας, αὐτονομιστάς, νοφίτας, σλαυομακεδόνας, Βουλγάρους ἢ γενικῶς Σλαῦους, ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως κακοὺς Ἑλληνας, ΠΡΟΔΟΤΑΣ. Καὶ κοντὰ εἰς τὸ ξηρὸ καῖμε καὶ τὸ γλωρό.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος ἦσαν καὶ εἶναι Ἑλληνες ἐκτὸς μιᾶς μικρᾶς μειονότητος Τούρκων, Ἑβραίων καὶ ἄρμενίων. Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ ὑπάρχουν κακοὶ Ἑλληνες, ὅπως εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν κακοὶ Γάλλοι, εἰς τὴν Ἀγγλίαν κακαὶ Ἀγγλοὶ. Αὐτοὶ εἶναι ὄργανα ΞΕΝΩΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΩΝ καὶ προδότηι τῆς Πατρίδος των.

Τοὺς κακοὺς αὐτοὺς Ἑλληνας, τοὺς ΠΡΟΔΟΤΑΣ αὐτοὺς τῆς Πατρίδος μας δὲν τοὺς ὀνομάζει τις ἐπιπολαίως χωρὶς αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ γίνεται πρόξενος κακοῦ εἰς τὸ Ἔθνος, βουλγάρους, Ὀχρανίτας, αὐτονομιστάς, Νοφίτας, Σλαυομακεδόνας καὶ γενικῶς Σλαῦους.

Τοὺς κακοὺς αὐτοὺς Ἑλληνας τοὺς προδότας τῆς Πατρίδας μας δὲν τοὺς ἐκδιώκει τις ἐκ τῆς Πατρίδος μας καὶ Πατρίδος των ὡς Ὀχρανίτας, Νοφίτας, Σλαυομακεδόνας, Αὐτονομιστάς, Βουλγάρους ἢ Σλαῦους, ὅταν ἄγριος, αἰμοβόρος, ἀρπακτικὸς ἴσταται παρὰ τὰ σύνορά μας ὁ ΣΛΑΥΟΣ μὲ τριακόσια ἑκατομμύρια (300.000.000) σλαῦων ὀπισθὲν του ἐτοιμῶν νὰ κατέλθουν εἰς τὴν γαλανὴν μας θάλασσαν νὰ καταλάβουν τὰ εὔμορφα νησιά μας μὲ τοὺς εὐγενικοὺς καὶ ἀγαθοὺς κατοίκους των, νὰ καταστρέψουν καὶ ἐξαφανίσουν διὰ παντὸς τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν καὶ νὰ ἀποικήσουν τὸν τόπον μας μὲ Σλοῦους καθαροαἰμούς, ὅπως μέχρι σήμερον ἔκαμεν εἰς τὰς Βαλτικὰς χώρας καὶ ἄλλαχοῦ.

Ο ΚΑΛΟΣ Ἑλληνας, ὁ πραγματικὸς ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ τοὺς κακοὺς αὐτοὺς Ἑλληνας τοὺς ΠΡΟΔΟΤΑΣ αὐτοὺς τῆς Πατρίδος μας τοὺς ΣΤΙΓΜΑΤΙΖΕΙ ὡς ΠΡΟΔΟΤΑΣ, τοὺς ΕΞΟΝΤΩΝΕΙ ὡς ΠΡΟΔΟΤΑΣ καὶ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ τὸ ἱερὸν χῶμα τῆς Πατρίδος ἀπὸ τὸ βρωμερὸν αἷμα των, ἄλλως γίνεται ὁ ἴδιος πρόξενος ἀνυπολογίστου κακοῦ εἰς τὴν Πατρίδα, τὸ Ἔθνος, τὴν Φυλὴν, ὡς ἀσυναίσθητον ὄργανον τῶν θανασίμων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος μας, τῶν ΣΛΑΥΩΝ.

Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ συνέλθωμεν νὰ ἀντιληφθῶμεν, ὅτι ὁ

ΣΛΑΤΟΣ, ὁ ὁποῖος κάμνει τεράστια ἄλματα πρὸς τὸν Ἄτλαντικὸν διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς μεταναστεύσεως ὀλοκλήρων ἑκατομμυρίων πληθυσμοῦ, ἔχει μεταξὺ τῶν ΠΡΩΤΩΝ ἀντικειμενικῶν του σκοπῶν τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΔΑΦΗ, τὰ ΟΙΚΟΠΕΔΑ τὰ Ἑλληνικά, Καὶ δι' αὐτὸ προσπαθεῖ νὰ παραστήσῃ, ὅτι εἰς τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον ὑπάρχει Ἔθνος ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ, Σλαυομακεδονικόν.

Καὶ ὅπως μὲ τὸ ἐδῶ προγεφύρωμά του — καμουφλαρισμένον ὡς ΚΚΕ—ΕΑΜ—ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ — ἐδημιούργησε καὶ δημιουργεῖ μὲ σατανικότητα, μὲ πείσμα, μὲ ἐγκληματικότητα ἀνήκουστον θύματα καὶ μίση θανάσια δηλ. δημιουργεῖ τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπικράτησίν του εἰς τὸν τόπον μας καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, οὕτω καὶ εἰς τὰς Βορείους Ἐλευθέρας Ἐπαρχίας τῆς Πατρίδος μας προσπαθεῖ νὰ παραστήσῃ, ὅτι ὑπάρχει μειονότης τοῦ ἀνυπάρχοντος ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΤ, ΣΛΑΤΟ-ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΤ ΕΘΝΟΤΣ.

Ἐπίκαιρα Ἀρθρα

ΤΟ ΑΓΩΝΙΩΔΕΣ ΕΡΩΤΗΜΑ

Τοῦ κ. ΘΩΜΑ Ι. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

τ. Ἀρχιάτρου Ἐθνικῶν Ἀνταρτικῶν
Ὁμάδων.

Ἡ ὑπαρξις τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ κράτους τῶν Σκοπίων ἀποτελεῖ ὕβριν καὶ πρόκλησιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, διότι σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ κράτους αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ σλαβισμού εἶναι ἡ διακήρυξις ἀνά τὴν ὑφήλιον, ὅτι ὑπάρχει ἐθνότης μακεδονική. Ἐθνότης ὅμως μακεδονική, ὅπως εἶναι γνωστόν, οὐδέποτε ὑπῆρξεν, ὅπως δὲν ὑπῆρξε καὶ δὲν ὑπάρχει καὶ ἐθνότης πελοποννησιακή, θεσσαλική, θρακική κ.ο.κ., ἀλλὰ μόνον Ἑλληνική. Ὑπῆρξεν ὅμως καὶ ὑπάρχει ἑλληνικὸς τύπος, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Πελοπόννησος, Θεσσαλία, Μακεδονία κλπ., ἔθνος ὅμως, ἐπαναλαμβάνομεν, ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει μόνον Ἑλληνικόν, καὶ ἐπομένως, ὅπως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ κράτος ξεχωριστὸν πελοποννησιακὸν ἢ θεσσαλικὸν ἀλλὰ μόνον ἑλληνικόν, οὕτω δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ κράτος μακεδονικὸν καὶ μάλιστα σλαβομακεδονικόν.

Εἰς ἐφημερίδα τῆς Θεσσαλονίκης τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1950 ἀνεγράφησαν σχετικῶς μὲ τὸ ταξίδιον τοῦ πρεσβευτοῦ μας κ. Σπύρου Καπετανίδη εἰς Γιουγκοσλαβίαν τὰ ἐξῆς: «Εἰς τὰ σύνορα τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθιμοτυπίας καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Μακεδονίας (Σκοπίων). . . Εἰς τὰ Σκόπια ὑπεδέχθη τὸν κ. Καπετανίδην ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐχαιρέτησεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῶν Σκοπίων». Μὲ ἄλλους λόγους εἰς τὸν κ. πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐδηλοῦτο ἐπισήμως διὰ τοῦ χαιρετισμοῦ τῶν ἐπισήμων ἐκπροσώπων τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ κράτους τῶν Σκοπίων, ὅτι ὁ τύπος ποὺ φέρει τὸ ὄνομα Μακεδονία δὲν εἶναι ἑλληνικὸς, ἀλλὰ ἀνήκει εἰς τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν ἔθνος καὶ ὅτι οἱ αὐτόχθονες, γηγενεῖς κάτοικοι τῆς Μακεδονίας δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλὰ «Μακεδόνες» ὡς ἀνήκοντες εἰς τὴν δῆθεν μακεδονικὴν ἐθνότητα, ἐκ μέρους τῆς ὁποίας οἱ ἐπίσημοι ἐκπρό-

σωποι τοῦ δῆθεν ἐλευθέρου «Μακεδονικοῦ» Κράτους τῶν Σκοπίων ὑπεδέχοντο καὶ ἐχαιρέτων τὸν Ἑλληνα πρεσβευτήν.

Ἀσχέτως βεβαίως τῆς ἐνδομύχου ἀηδίας, ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως, τὴν ὁποίαν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν θὰ ἠσθάνετο ὁ κ. Καπετανίδης ὡς Ἑλληνα διὰ τὴν ὕβριν, τὴν ὁποίαν ἐδέχετο ὡς ἐκπρόσωπος Κυβερνήσεως Ἑλληνικῆς, τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔπεσεν εἰς τὴν ἐντέχνως στηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σλαυϊσμοῦ παγίδα καὶ φοβούμεθα, ὅτι χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνηται, ἔκαμεν ἓνα βῆμα ἀνεπισήμου ἀναγνωρίσεως τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων καὶ ἐπομένως καὶ ἓνα βῆμα μιᾶς ἀνεπισήμου ἀναγνωρίσεως τῆς δῆθεν μακεδονικῆς ἐθνότητος.

Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ἀπὸ τὸ κυκλοφοροῦν νέον τεῦχος τῆς γαλλοφώνου «Ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἀθηνῶν», ἀπὸ τὸ ὁποῖον παραλαμβάνομεν τὰ κάτωθι:

«... Ἴδου λοιπὸν ὁ Τίτο παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Δύσεως. Αἱ προκαταβολαί, πού ἔλαβε διὰ τοὺς ἀρραβῶνας αὐτούς, ὑπῆρξαν πλούσιαι. Τὴν 1ην Νοεμβρίου ὁ κ. Ἄτσεσον ἀνήγγειλεν εἰς τὸ Κογκρέσσον, ὅτι ἐξητοῦσε παρ' αὐτοῦ πιστώσεις διὰ τὴν Γιουγκοσλαυταν. Τὴν 14ην Νοεμβρίου ἡ Μεγάλῃ Βρεταννία κατέστησε γνωστόν, ὅτι προσέφερεν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυταν ὑπὸ τύπον δανείου τρία ἑκατομμύρια στερλίνας καὶ ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ παροχὴ καὶ δύο ἀκόμη ἑκατομμυρίων. Τὴν 24ην Νοεμβρίου ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν ἀνήγγειλε τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυταν «τροφίμων» ἀξίας 16 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τὴν 29ην Νοεμβρίου ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Κογκρέσσον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν 38 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Τὴν 6ην Δεκεμβρίου αἱ ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ἐχορήγουν τὴν ἔγκρισίν των. Τὴν μεθεπομένην ἡ Γερουσία ὑπερεθεμάτιζε προσφέρουσα 50 ἑκατομμύρια ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ληφθοῦν ταῦτα ἀπὸ τὰ κεφάλαια τοῦ σχεδίου Μάρσαλ.

»Σημειωτέον ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυτὰ δὲν θὰ λάβῃ μόνον προκαταβολάς. Κατ' ἀπόφασιν ληφθεῖσαν τὴν 10ην Νοεμβρίου ὑπὸ τῆς Διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ἡ ὁποία ἐδρεῖται εἰς τὸ Παρίσι, ἡ Γιουγκοσλαυτὰ θὰ ἐπωφελεῖται ἐφεξῆς ὄλων τῶν ἐκ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ ἀπορρεόντων πλεονεκτημάτων ὑπὸ μορφήν εὐρωπαϊκῆς ἐμπορικῆς ἀλληλοβοηθείας. Τέλος ἐλέχθη ὅτι συνήφθησαν συμφωνίαι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἡ Γιουγκοσλαυτὰ λαμβάνει πολεμικὸν ὄλικὸν εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ πολὺ καλῆς ποιότητος».

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὴν συμπεριφορὰν τῶν Μεγάλων Δυ-

νάμεων ἔναντι τῶν μικρῶν ἐθνῶν, ὅταν αὐταὶ πρόκηται νὰ διακανονίσουν ζητήματα ἀφορῶντα τὰ συμφέροντά των, διευθύνει ὁ ρεαλισμὸς ὁ ἀπορρέων ἀπὸ αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τοῦ Μεγάλου. Καὶ εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι τὸ συμφέρον δὲν αἰσθηματολογεῖ καὶ δὲν ἐξετάζει, οὔτε ποῦ εὐρίσκεται τὸ δίκαιον, οὔτε τί εἶναι ἠθικόν, οὔτε λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του τὴν ἀλήθειαν τὴν ἱστορικὴν, ἀλλὰ ἐπιβάλλει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον συμφέρει, ὅσονδήποτε ἄδικον καὶ ἀνήθικον καὶ ἂν εἶναι. Αὐτὸ εἶναι μία ὤμη πραγματικότης.

Εἰς τὴν διαμάχην τῶν δύο μεγίστων Δυνάμεων τοῦ κόσμου, τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν, ἐνεφανίσθη εἰς μίαν κρίσιμον στιγμὴν ὁ Τίτο μὲ τὸν κομμουνισμόν του καὶ μὲ τὰς 35 κομμουνιστικὰς Μεραρχίας του καὶ ἀποσπασθεῖς (!) ἀπὸ τὸ Σιδηροῦν Παραπέτασμα ἐδήλωσεν οὐδετερότητα μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων.

Διὰ τὴν στάσιν αὐτὴν τῆς οὐδετερότητος τοῦ Τίτο ἢ Ἀμερικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀγγλία προσφέρουν εἰς αὐτόν, ὅ,τι δύνανται προθυμότατα. Ἀλλὰ, ὡς εἶναι γνωστόν, ὁ Τίτο ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὠρισμένα δικαιώματα εἰς τὰ σλαβικὰ (!) στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας. Καὶ ὁ ὑπουργὸς του ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Καρντέλλι μᾶς ἐξήγησε, τί ζητεῖ: «Νὰ ἀποκτήσουν οἱ Μακεδόνες (!) τὸ δικαίωμα νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν γλῶσσαν των (!) εἰς τὰ σχολεῖα των (!) κλπ.». Μὲ ἄλλους λόγους ζητεῖ τὴν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν μακεδονικῆς μειονότητος. Ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάρξῃ οἰαδήποτε μειονότης πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀντίστοιχος ἐθνότης. Ἄρα ὁ Τίτο ζητεῖ τὴν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους μας ἐθνότητος μακεδονικῆς.

Γεννᾶται λοιπὸν τὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα εἰς κάθε Ἑλληνα, μήπως εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας ἔναντι τῆς βαρβαρότητος καὶ κτηνωδίας θὰ μᾶς ὑποδειχθῇ ἀπὸ τοὺς φίλους μας καὶ συμμάχους μας, ἀπὸ αὐτοὺς δηλαδὴ εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐδώσαμεν τὴν νίκην κατὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον, νὰ ἀναγνωρίσωμεν, χάριν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁ Τίτο, μακεδονικὴν μειονότητα, ὅπερ ἐν τῇ πραγματικότητι σημαίνει ἀναγνώρισιν ἐθνότητος «μακεδονικῆς», καὶ μὲ ἄλλους λόγους, παραδοχὴν ἐκ μέρους μας, ὅτι ἡ Μακεδονία δὲν εἶναι γῆ Ἑλληνικὴ ἀλλὰ «μακεδονικὴ», δηλαδὴ ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν «μακεδονικὴν» ἐθνότητα.

Γεννᾶται, ἐπαναλαμβάνομεν, τὸ ἐρώτημα, μήπως διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας ὑποχρεωθῶμεν νὰ διαπράξωμεν μίαν ἀτιμίαν ἔναντι τῆς Ἱστορίας μας καὶ μίαν προδοσίαν ἔναντι τοῦ Ἔθνους μας καὶ τῆς Φυλῆς μας!

ΔΙΑ ΠΟΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΟΙ ΣΛΑΥΟΙ ΟΜΙΛΟΥΝ
ΠΕΡΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΟΣ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ»,
ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τοῦ κ. ΘΩΜΑ Ι. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

Ἴατροῦ, τ. Ἀρχιάτρου Ἐθνικῶν
Ἀνταρτικῶν Ὁμάδων Ἀνατολικῆς
Μακεδονίας - Θράκης

Ἀπὸ τοῦ 1944 ὅλοι ἀπὸ συμφώνου οἱ Σλαῦοι ἠγήτορες καὶ οἱ εἰς τὰς διαφόρους χώρας πράκτορές των ὁμιλοῦν ΠΕΡΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΟΣ, ἡ ὁποία δῆθεν ὑπάρχει ἐντὸς τῶν βορειῶν ἐλευθέρων Ἑλληνικῶν ἔδαφῶν.

Διατὶ ὅμως τόση ἐπιμονὴ καὶ τόσος θόρυβος ἐκ μέρους τοῦ Σλαυῖσμοῦ καὶ τῶν πρακτόρων του περὶ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΟΣ»; Διότι οἱ Σλαῦοι πιστεύουν, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις «Μακεδονικῆς» μειονότητος θὰ σημάνη καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν παραδοχὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος «Μακεδονικῆς» Ἐθνότητος, ἀφοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οἰαδήποτε μειονότης, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ καὶ ἀντίστοιχος Ἐθνότης.

Σκοπὸς λοιπὸν τοῦ τόσοῦ αὐτοῦ Σλαυῖκοῦ θορύβου περὶ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΟΣ ΔΗΘΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ ὁ Σλαυῖσμος τὴν ἐπίσημον διεθνή ἀναγνώρισιν «Μακεδονικῆς» Ἐθνότητος. Διότι ἡ ἀναγνώρισις Ἐθνότητος Μακεδονικῆς θέλει χαρακτηρίσῃ αὐτομάτως τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, τὸ ὁποῖον φέρει τὸ ὄνομα Μακεδονία, ὡς «Μακεδονικόν», ὡς δηλαδὴ ἀνήκον εἰς Ἔθνος «Μακεδονικόν».

Καὶ τότε ὁ Σλαυῖσμος θὰ φροντίσῃ μὲ εὐκολίαν νὰ ἐνσωματώσῃ τὴν λεγομένην παρ' αὐτοῦ Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου, δηλαδὴ τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν ἔδαφος, πὸν λέγεται Μακεδονία, μὲ τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Κράτος τῶν Σκοπίων, ἀφοῦ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως διεθνῶς τῆς «Μακεδονικῆς» Ἐθνότητος θὰ ἐπιτύχῃ ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἀναγνώρισιν «ἐθνολογικῶν δικαιωμάτων».

Ὁ Σλαυῖσμος ἀπὸ τοῦ 1944 κατεσκεύασεν ἓνα κράτος δῆθεν «Μακεδονικόν», μὲ Βουλὴν, μὲ ὑπουργούς, μὲ πρωθυπουργόν, μὲ καθορισθεῖσαν ὡς ἡμέραν Ἐθνικῆς ἑορτῆς τὴν ἑορτὴν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ (Ἰλιντεν), μὲ σημαίαν, ἓνα κράτος δηλαδὴ ἀνεξάρτητον, μὲ πρωτεύου-

σαν τὰ Σκόπια, ὁμόσπονδον ὁμως μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὅμοσπόνδου Γιουγκοσλαβίας.

Τὸ δῆθεν αὐτὸ «Μακεδονικὸν» Κράτος κατεσκευάσθη μὲ ὠρισμένον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν. Καὶ ὁ ἀντικειμενικὸς αὐτὸς σκοπὸς εἶναι νὰ «*χωνέψουν*» οἱ Ἀγγλοαμερικανοί, ὅτι ὑπάρχει «Μακεδονικὴ» Ἔθνος, διότι ἂν τὸ «*χωνέψουν*» αὐτὸ τὰ ἄλλα εἶναι εὐκόλα, ἔρχονται μόνον τῶν.

Καὶ τὰ παιδιὰ μας, πού μᾶς ἤρπασαν οἱ Σλαῦοι, ὅπουδήποτε καὶ ἂν τὰ κρατοῦν, προσπαθοῦν νὰ τὰ κάνουν νὰ πιστεύσουν, ὅτι ἀνήκουν εἰς ἓνα δῆθεν «Μακεδονικὸν» Ἔθνος καὶ τὰ προετοιμάζουν ὡς ἀγωνιστὰς διὰ τὴν δῆθεν ἀπελευθέρωσιν τοῦ δῆθεν ὑπολοίπου «Μακεδονικοῦ λαοῦ», πού δῆθεν εὐρίσκεται σκλαβωμένος εἰς τοὺς Ἑλληνας, καὶ ὡς στελέχη ἐνὸς ἐνιαίου, ἡνωμένου «Μακεδονικοῦ Κράτους», διὰ τὸ ὁποῖον ὀλόκληρος ὁ Σλαβισμὸς ὁμοφώνως καὶ ἐντατικῶς ἐργάζεται.

Εἶναι δυστυχῶς ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια, ὅτι ὅλοι μας μέχρι σήμερον δὲν ἐδώσαμεν τὴν δέουσαν προσοχὴν εἰς τὴν σατανικὴν αὐτὴν προσπάθειαν τοῦ Σλαβισμοῦ καὶ ἐτηρήσαμεν σιγὴν διὰ τὸ δῆθεν «Μακεδονικὸν» Κράτος τῶν Σκοπίων, ἀφοῦ δὲν ἐξεδηλώσαμεν εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τὸ ἄτιμον αὐτὸ σλαβικὸν κατασκευάσμα. *Ἡ σιωπὴ μας αὐτὴ θὰ ἔχη ὀλεθρίας συνεπειὰς διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς*, ἐὰν ἔστω καὶ τὴν 12ην ὥραν δὲν κάμωμεν τὸ καθῆκον μας. Καὶ τὸ πρῶτον πού ἔχομεν νὰ κάμωμεν εἶναι νὰ εἴπωμεν εἰς ὅσους ἐκ τῶν Σλαύων γειτόνων μας θέλους δῆθεν φιλικὰς σχέσεις μαζί μας, ὅτι πρέπει νὰ ἐννοήσουν καλῶς, ὅτι καμμία πραγματικὴ συνεννόησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρχη μαζί μὲ αὐτούς, ἐὰν πρῶτα δὲν καταργήσῃ τὸ δῆθεν «Μακεδονικὸν» Κράτος τῶν Σκοπίων καὶ δὲν νοιώσουν μιὰ γιὰ πάντα, ὅτι ἡ λέξις «Μακεδονία» ἐσήμαινε, σημαίνει καὶ θὰ σημαίνει ΕΛΛΑΣ καὶ ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ τὸ σλαβικὸν λεξιλόγιον καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν Σλαύων, οἱ ὅποιοι ὀκτακόσια (800) ὀλόκληρα ἔτη ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου κατῆλθον ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Αἴμου, ἐστρογγυλοκάθησαν εἰς αὐτὴν καὶ ζητοῦν τώρα μὲ πονηρίας «Μπερτόδουλου» νὰ μᾶς ἀρπάξουν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τμήμα τῆς Μακεδονίας μας.

Ἄς ξυπνήσωμεν ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸν ὕπνον τῆς ἀγνοίας, πρὶν νὰ εἶναι πολὺ ἄργα καὶ ἄς κυττάξωμεν τὸν τρομερὸν κίνδυνον, πού μὲ

βῆμα ταχὺ καὶ σταθερὸν κατέρχεται ἀπὸ βορρᾶ διὰ τοῦ κατασκευάσματος Κράτους δῆθεν «Μακεδονικοῦ».

Διότι μὲ τὴν τακτικὴν τῆς σιωπῆς — ἡ ὁποία κρατεῖ τοὺς Ἑλληνας ὑπνώττοντας πρὸ τοῦ τρομερωτέρου κινδύνου, τὸν ὁποῖον διέτρεξεν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἡ Φυλὴ τῶν Ἑλλήνων — καὶ μὲ τὴν ἄνευ ὄρων φιλίαν πρὸς τοὺς Νοτιοσλαύους, ἡ ὁποία ἀφήνει τὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ξένους, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀναγνωρίζει τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Κράτος τῶν Σκοπίων καὶ παραδέχεται Μακεδονικὴν Ἐθνότητα, δὲν εἴμεθα ἴσως πολὺ μακρὰν τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν θὰ ἀναγνωρισθῶσιν ἐπισήμως καὶ διεθνῶς τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Κράτος τῶν Σκοπίων, καὶ ἡ δῆθεν Μακεδονικὴ Ἐθνότης, ὅπερ, ἂν συμβῆ, θὰ σημάνη διεθνῆ ἐπίσημον ἀναγνώρισιν σλαυϊκῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γεωγραφικοῦ χώρου, ὁ ὁποῖος φέρει τὸ ὄνομα Μακεδονία.

Ἐπὶ 22 ὀλόκληρα ἔτη, ἐξ ὧν 16 ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἑλληνογιουγκοσλαυϊκῆς φιλίας, οἱ Σλαῦοι ἀνενόητοι καὶ ἀνεμπόδιστοι κατασκευάζουν» συνείδησιν Μακεδονικῆς Ἐθνότητος ἐντὸς «ἐργοστασίου», ὅπερ ὠνόμασαν Μακεδονικὸν Κράτος Σκοπίων.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ σταματήσῃ αὐτὴ ἡ ἀτιμία εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ σλαυϊκὸν αὐτὸ κατασκεῦασμα τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης νὰ παύσῃ προβαλλόμενον ἐκ μέρους τῶν Σλαύων εἰς τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἑλληνογιουγκοσλαυϊκῆς φιλίας.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΘΝΟΤΗΤΟΣ ΔΗΘΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ
ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΛΑΥΩΝ

Τοῦ κ. ΘΩΜΑ Ι. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

(τέως ἀρχιάτρου ἐθνικῶν ἀνταρτικῶν
ὁμάδων Ἀνατ. Μακεδονίας - Θράκης)

Ἡ λέξις Μακεδονία - Μακεδῶν σημαίνει Ἑλλάδα - Ἕλληνα.

Πᾶς ξένος, ὅστις χρησιμοποιεῖ τὴν λέξιν Μακεδονία ὡς δηλοῦσαν Ἐθνότητα «Μακεδονικήν», ἢ εἶναι τελείως ἀνιστόρητος ἢ κάμνει τοῦτο ἀπὸ σκοποῦ καὶ ἐκ προθέσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἰδιαίτερας Πατρίδος του.

Πᾶς δὲ Ἕλληνας, ὅστις παραδέχεται ἢ ὑποστηρίζει, ὅτι ὑπάρχει Ἐθνότης Μακεδονική ἢ Μειονότης Μακεδονική, εἶναι ἀπλούστατα προδότης τῆς Πατρίδος του ὡς ἐξυπηρετῶν ξένα συμφέροντα.

Ὁ ἀφιχθεὶς εἰς τὴν χώραν μας κατόπιν προσκλήσεως Νοτιοσλαῦος (Γιουγκοσλαῦος) πρωθυπουργὸς κ. Πέταρ Στάμπολις τυγχάνει πρωθυπουργὸς τῆς Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως (Ὁμοσπονδιακοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου) τῶν Γιουγκοσλαύων.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ Κεντρικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Νοτιοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις δὲν ἀντιπροσωπεύει Ἐθνότητα Γιουγκοσλαυϊκὴν διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, διότι δὲν ὑπάρχει Ἔθνος Νοτιοσλαυϊκόν (Γιουγκοσλαυϊκόν).

Ἐπάρχει μία Ὁμοσπονδία Κρατῶν - Ἐθνῶν τῶν Νοτίων Σλαύων, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ μίαν Κεντρικὴν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν ἐδρεύουσαν ἐν Βελιγραδίῳ καὶ ἀπὸ μίαν Κεντρικὴν Ὁμοσπονδιακὴν Βουλὴν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Βουλῆς προέρχονται ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις καὶ τὰς Βουλὰς τῶν Κρατῶν - Ἐθνῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα συγκροτεῖται ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Γιουγκοσλαύων.

Ἡ Κεντρικὴ Ὁμοσπονδιακὴ αὐτὴ Κυβέρνησις ἀντιπροσωπεύει ἐν ἑκάστῳ ἐκ τῶν Ὁμοσπόνδων Κρατῶν - Ἐθνῶν, ἐνεργεῖ ὡς πληρεξούσιος αὐτῶν καὶ φροντίζει διὰ τὰ συμφέροντα ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν.

Πᾶς ὅστις ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου, ἡ ὁποία, ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν ἐκπροσωπεῖ Ἐθνότητα, ἀλλὰ Ὁμοσπονδίαν Κρατῶν - Ἐθνῶν καὶ ἡ ὁποία ἐνεργεῖ ὡς ἐκπρόσωπος καὶ πληρεξούσιος καὶ διὰ τὸ συμφέρον ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν Ὁμοσπόνδων Κρατῶν - Ἐθνῶν, ἀναγνωρίζει ἀναγκαστικῶς ἐν ἑκαστῷ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ὁμοσπονδίας ὡς ξεχωριστὸν Κράτος - Ἔθνος.

Οἱ Νοτιοσλαῦοι (Γιουγκοσλαῦοι) ἐξυπηρετοῦντες καὶ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ σλαβισμού καὶ ἰδίως τῶν Ρώσων καὶ Βουλγάρων καὶ θέλοντες νὰ κατέλθουν εἰς τὸ Αἶγαϊον ἐποφθαλμοῦσι τὴν Μακεδονίαν μας, διότι διὰ μέσου αὐτῆς τῆς γεωγραφικῆς λωρίδος θὰ φθάσουν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀντιλαμβανόμενοι ὁμως, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν διὰ τῶν ὄπλων νὰ καταλάβουν τὸν Ἑλληνικὸν αὐτὸν χώρον, ἐσκέφθησαν νὰ εὔρουν ἕνα τρόπον νομιμοφανῆ. Καὶ οὕτω ἀπὸ τοῦ 1944 κατεσκεύασαν ἕνα Κράτος δῆθεν Μακεδονικὸν μὲ πρωτεύουσαν τὰ Σκόπια, ἵνα οὕτω παραστήσουν, ὅτι ὑπάρχει Ἐθνότης Μακεδονική.

Διὰ νὰ ὑπάρχη οἰονδήποτε Κράτος πρέπει ἀπαραιτέτως νὰ ὑπάρχη Ἐθνότης καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶχομεν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ σήμερον ἔχομεν Ὀργανισμόν Ἠνωμένων Ἐθνῶν (ΟΗΕ). Διεθνὲς Δίκαιον κ.ο.κ. καὶ οὐχὶ κοινωνίαν Κρατῶν καὶ Διακρατικὸν Δίκαιον.

Μεταξὺ λοιπὸν τῶν Κρατῶν - Ἐθνῶν, ἀπὸ τὰ ὁποία συγκροτεῖται ἡ Ὁμοσπονδία ἡ Γιουγκοσλαβική, εἶναι καὶ τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Κράτος τῶν Σκοπίων.

Ἡ ὁμοσπονδία αὕτη περιλαμβάνει ἕξ (6) Κράτη - Ἔθνη. Ταῦτα εἶναι 1) τὸ Σερβικόν, 2) τὸ τοῦ Μαυροβουνίου, 3) τὸ Κροατικόν, 4) τὸ Σλοβενικόν, 5) τὸ τῆς Βοσνίας καὶ 6) τὸ δῆθεν Μακεδονικόν.

Εἰς τὴν Νοτιοσλαβικὴν Ὁμοσπονδίαν χρησιμοποιοῦνται τρεῖς γλῶσσαι ὡς ἐπίσημοι: 1) ἡ Σερβοκροατική, 2) ἡ Σλοβενική καὶ 3) ἡ δῆθεν Μακεδονική.

Μία παρένθεσις. Ὄταν τῷ 1950 ὁ μακαρίτης Σοφοκλῆς Βενιζέλος ὡς Ἐπιτετὸς Ἐξωτερικῶν τῆς τότε Κυβερνήσεως τοῦ μακαρίτου Νικολάου Πλαστήρα ὑπέγραψε τὰς συμφωνίας τῆς ἐπανασυνδέσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαβίας, ἔθεσε τὴν ὑπογραφὴν του εἰς πρωτόκολλον γεγραμμένον εἰς τέσσαρας γλώσσας ἧτοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν Σερβοκροατικὴν, τὴν Σλοβενικὴν καὶ τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν. Κλείει ἡ παρένθεσις.

Ὁ προσκληθεὶς καὶ ἀφίχθεις εἰς τὴν Ἑλλάδα πρωθυπουργὸς τῆς Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου κ. Πέταρ Στάμπολιτς συνωδεύετο καὶ ἀπὸ τὸν κ. Κίρο Γκλίγκοροφ Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις καταγόμενος καὶ προερχόμενος ἐκ τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων θὰ ἐκπροσωπῇ ἐντὸς τῆς Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου καὶ τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν Ἐθνότητα.

Ἐπίσης τὸν ἀφίχθέντα πρωθυπουργὸν κ. Π. Στάμπολιτς συνώδευον καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Κρ. Τσερβινοκόφσκυ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων «περὶ ἀλυτρώτων ἀδελφῶν τοῦ Νότου, οἱ ὅποιοι ἀναμένουν τὴν στιγμήν, καθ' ἣν θὰ ὑπαχθοῦν ὑπὸ μίαν ἐνιαίαν Κρατικὴν ὄντοτητα κλπ.» καὶ αἵτινες ἐσχεδιάσθησαν νὰ συμπέσουν χρονικῶς μετὰ τὴν ἐδῶ ἀφιξίν τοῦ κ. Π. Στάμπολιτς.

Ἀπὸ τοῦ 1950 ἐπισημαίνω τὰ κάτωθι :

1) Τὴν παρὰ τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπογραφὴν πρωτοκόλλου εἰς τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν γλῶσσαν (τὸ ἀναφέρω καὶ ἀνωτέρω).

2) Τὴν παρασημοφορίαν ἐν Σκοπίοις δι' Ἑλληνικοῦ παρασήμου τοῦ Λαζάρ Κολυτσέφσκυ Προέδρου τῆς δῆθεν Μακεδονικῆς Ἐθνότητος.

3) Τὴν ὑπογραφὴν συμφωνίας μετὰ τῆς Κεντρικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου ἀποβλεπούσης εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ ὁμοσπόνδου δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων. Πρόκειται περὶ τῆς Ἐλευθέρας εἰσόδου τῶν δῆθεν Μακεδόνων εἰς τὴν περιοχὴν Φλωρίνης, ἣτις καὶ ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα.

3) Τὴν μετάβασιν εἰς Σκόπια Ἑλλήνων καθηγητῶν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πρὸς διδασκαλίαν εἰς τὸ ἐκεῖ δῆθεν Μακεδονικὸν Πανεπιστήμιον.

Καὶ ἐν τῇ ἀφελείᾳ μου διερωτῶμαι μήπως ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα θὰ τὰ ἀφήσουν ἀνεκμετάλλευτα οἱ φίλοι μας Γιουγκοσλαῦοι, ὅταν φέρουν τὸ δῆθεν «Μακεδονικὸν ζήτημα» ἐνώπιον τοῦ ΟΗΕ δι´σχυριζόμενοι, ὅτι ὁ γεωγραφικὸς χῶρος, ὁ ὁποῖος φέρει τὸ ὄνομα Μακεδονία, δὲν ἀνήκει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀλλὰ ὅτι δικαιοματικῶς ἀνήκει εἰς τὴν δῆθεν Μακεδονικὴν Ἐθνότητα.

Πρέπει ἐπὶ τέλους ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ μάθωμεν, ὅτι οἱ Σλαῦοι,

ὅταν ὁμιλοῦν περὶ «Μακεδονικοῦ ζητήματος», ἐννοοῦν **Ἐθνότητα Μακεδονικὴν ἀγωνιζομένην ἐν ὀνόματι τῆς ἀρχῆς τῶν Ἐθνοτήτων, τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων**, διότι τότε καὶ μόνον θὰ ἴδωμεν τὸν ἐθνικὸν κίνδυνον.

Δυστυχῶς ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ἡ ἰθύνουσα Ἑλληνικὴ τάξις δὲν ἀντελήφθησαν οὔτε καὶ τώρα ἀντιλαμβάνονται τὸν τρομερὸν αὐτὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον διατρέχομεν ὡς Ἔθνος, ὡς Φυλὴ ἀπὸ τὴν κατασκευὴν ὑπὸ τῶν Σλαύων τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων καὶ τὴν διὰ μέσου αὐτοῦ τοῦ Κράτους προβολὴν Ἐθνότητος δῆθεν Μακεδονικῆς μὲ σκοπὸν νὰ ἀποκτήσουν οὗτοι Ἐθνολογικὰ δικαιώματα ἐπὶ ἐδαφῶν ἀνέκαθεν Ἑλληνικῶν. Καὶ οὕτω χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβανώμεθα μὲ τὰς ἐκατέρωθεν ἐπισκέψεις καὶ τὰς διαφοροὺς Ἑλληνογιουγκοσλαβικὰς συμφωνίας ἐξυπηρετούσας τὰ ὑπουλα σχέδια τῶν Σλαύων προβάλλεται διεθνῶς καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἑλληνογιουγκοσλαβικῆς φιλίας τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Κράτος τῶν Σκοπίων καὶ δι' αὐτοῦ ἡ δῆθεν Μακεδονικὴ Ἐθνότης εἰς θάρος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ ΕΚΡΙΖΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Τοῦ κ. ΘΩΜΑ Ι. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

τ. Ἀρχιάτρου Ἐθνικῶν Ἀνταρτικῶν
Ὁμάδων.

Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Κύπρου ἀπὸ τῆς αὐγῆς τῆς ἱστορίας ἦσαν μόνον Ἑλληνες, ὅπως καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου, Θεσσαλίας, Μακεδονίας κ.ο.κ., ἦσαν μόνον Ἑλληνες. Συνεπῶς ὁ τόπος, τὸ χῶμα τῆς Κύπρου εἶναι ἑλληνικόν, ὅπως καὶ ὁ τόπος, τὸ χῶμα τῆς Πελοποννήσου, Θεσσαλίας, Μακεδονίας κ.ο.κ. εἶναι Ἑλληνικόν. Εἶναι τὰ ἅγια χῶματα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

ΚΥΠΡΟΣ λοιπὸν σημαίνει Ἑλλάς, ὅπως καὶ Πελοπόννησος καὶ Ἡπειρος καὶ Μακεδονία καὶ Θράκη κλπ. σημαίνουσι Ἑλλάς.

Καὶ ὅπως Πελοποννήσιος, Θεσσαλός, Ἡπειρώτης, Μακεδὼν κ.ο.κ. σημαίνουσι τὸν Ἕλληνα, οὕτω καὶ Κύπριος σημαίνει Ἕλληνα.

Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ μετὰ πάροδον πολλῶν ἐτῶν κατελήφθη ὑπ' αὐτῶν καὶ ἡ Κύπρος τὸ ἔτος 1571. Ἡ Τουρκία ἐκράτησε τὴν Κύπρον ἐπὶ 307 ἔτη ἤτοι μέχρι τοῦ 1878.

ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΚΡΟΝ τοῦτο χρονικὸν διάστημα τῆς δουλείας ὁ πληθυσμὸς τῆς Κύπρου ὑπέστη ὅλα τὰ μορτύρια, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῶν Τούρκων οἱ ὑποδουλωθέντες Ἑλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τοῦ Πόντου, τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Διὰ τῶν μαρτυρίων αὐτῶν ἐπεδίωκεν ὁ ἄγριος ἐπιδρομεὺς νὰ χάσουν οἱ Ἑλληνες τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ νὰ ἀποβάλουν τὸ ἐθνικὸν Ἑλληνικόν των φρόνημα.

ΠΑΡ' ΟΛΑ ὅμως τὰ μαρτύρια οἱ Κύπριοι διετήρησαν εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ἑλληνικότητά των καὶ ἀλώβητον τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν πίστιν.

ΤΗΝ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1878 οἱ Τούρκοι ἐπώλησαν τὴν νήσον Κύπρον μὲ τοὺς κατοίκους τῆς εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀντὶ 92.686 χρυσῶν λιρῶν Ἀγγλίας.

ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ οἱ Ἑλληνες δηλαδὴ κάτοικοι τῆς Κύπρου εἶδον

τότε μὲ ἀνυπόκριτον χαρὰν τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν πιστεύσαντες, ὅτι ἡ Ἀγγλία ὡς δύναμις μεγάλη, χριστιανικὴ καὶ πεπολιτισμένη θὰ ἀπέδιδε τὴν νῆσον εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα, δεδομένου ὅτι ἡ ἑλευθέρα Ἑλλὰς συνεδέετο διὰ στενῶν δεσμῶν φιλίας μετὰ τῆς Ἀγγλίας.

ΔΕΝ ΠΑΡΗΛΘΕΝ ὅμως πολὺς χρόνος καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων περὶ ἐνώσεως μετὰ τῆς Μητρὸς Πατρίδος διεψεύσθησαν.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ὄχι μόνον δὲν ἀπέδωσαν τὴν ἑλευθερίαν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐπεδίωξαν νὰ ἀμβλύνωσι τὴν Ἑλληνικότητα τῶν Κυπρίων δι' ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα παρενέβαλλον ἰδίως εἰς τὴν παιδείαν.

ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν πεφωτισμένων Κυπρίων Ἀρχιερέων καὶ διανοουμένων ἐπεδίωξαν πλειστάκις νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, ἀλλὰ ἀντεμετώπισαν πάντοτε τὴν ἄρνησιν καὶ σκληρὰ μέτρα καταστολῆς πάσης ἐξεγέρσεως πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἑλευθερίας καὶ ἔνωσιν μετὰ τῆς ἑλευθέρας Ἑλλάδος.

ΚΑΤΑ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ἔδωσε τὴν νίκην εἰς τοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς συμμάχους, διότι ἐνίκησεν ἐντελῶς μόνη τοὺς ἐπιτεθέντας ἀναιτίως ἐναντίον τῆς Ἰταλούς καὶ διότι καθυστέρησε διὰ τῆς ἀντιστάσεώς της τοὺς ἐπελθόντας ἐναντίον της πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἠττωμένων Ἰταλῶν Γερμανούς νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐνωρίτερον ἐναντίον τῶν Ρώσων, ἀλλὰ καὶ διότι ἔδωσε τὸ παράδειγμα τῆς τόλμης καὶ ἀποφασιστικότητος εἰς τοὺς κατατρομαγμένους λαοὺς τῆς Εὐρώπης, ἀντιμετώπισα μόνη τῆς δύο σιδηροφράκτους αὐτοκρατορίας.

ΟΤΑΝ δὲ βραδύτερον οἱ νικηταὶ συνέστησαν τὸν Ὅργανισμὸν Ἑνωμένων Ἐθνῶν (ΟΗΕ) οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι, οἱ ὁποῖοι σήμεριότερον ἐπολέμησαν ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν σημαίαν γενναίως εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, ἐζήτησαν νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ ἐπὶ τῆς ὑπὸ ἀγγλικὴν κατοχὴν Κύπρου αἱ ἀρχαὶ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ ΟΗΕ περὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, διότι ἐπίστευον, ὅτι οἱ ἰσχυροὶ τῆς Γῆς, οἱ νικηταὶ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου θὰ ἐφήρμοζον τὰς ἀρχὰς τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ ΟΗΕ καὶ ὅτι θὰ ἀπέδιδον καὶ τὴν ἑλευθερίαν εἰς τοὺς ὑποδούλους Ἑλληνας. Συνήντησαν ὅμως καὶ πάλιν τὴν ἄρνησιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Κατόπιν τούτου οἱ Κύπριοι ἀδελφοί μας ἤρχισαν ἀγῶνα ἔνοπλον ἀπελευθερω-

τικόν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ τότε συνταγματάρχου ἡρωϊκοῦ Γρίβα - Διγενῆ.

ΟΙ ΗΡΩΪΚΟΙ ἀγωνισταὶ τῆς ΕΟΚΑ ἐδιώχθησαν ἀπηνῶς καὶ οἱ συλλαμβανόμενοι ὑπεβάλλοντο ὑπὸ τῶν Ἑγγλων εἰς μεσαιωνικὰ βασανιστήρια καὶ ἐθανατοῦντο.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ Κύπρος ἔζησε καὶ πάλιν τότε ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν ἡμέρας καταδυναστεύσεως καὶ τρόμου.

ΚΑΤΟΠΙΝ τῶν δημιουργηθεισῶν ἀφορήτων συνθηκῶν οἱ Κύπριοι ἀδελφοί μας ἠναγκάσθησαν νὰ δεχθῶσι τῷ 1959 τὰς συμφωνίας Ζυρίχης - Λονδίνου. Διὰ τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν ἡ Κύπρος καθίστατο ἀνεξάρτητον κράτος ὑπὸ τὴν προστασίαν - κηδεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Ἀγγλίας.

ΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ὅμως αὗται ἦσαν ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Χάρτου τοῦ ΟΗΕ ἥτοι τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, διότι διὰ τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν ἡ διοίκησις τοῦ νεοπαγοῦς κράτους περιήρχετο ἐν τῇ πραγματικότητι εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ ὑπάρχουσαν τουρκικὴν μειονότητα.

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ τῆς Κύπρου ἀνέρχεται εἰς 600.000 περίπου, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 82.000 περίπου εἶναι Τούρκοι, οἱ δὲ ὑπόλοιποι Ἑλληγες.

Η ΤΟΥΡΚΙΝΗ αὕτη μειονότης ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπογόνους τῶν Τούρκων ἐπιδρομέων. Καὶ ἐν τούτοις τὴν μειονότητα αὐτὴν τὴν τουρκικὴν οἱ Κύπριοι καθ' ὅλους τοὺς χρόνους τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς περιέβαλλον μὲ χριστιανικὴν ἀνεξικακίαν δώσαντες εἰς τοὺς Τούρκους δείγματα καλῆς συμβιώσεως ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς νήσου, μολονότι ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Κύπρου εἶχεν ὑποστῆ τὰ πάνδεινα ἀπὸ τοὺς βαρβάρους Τούρκους ἐπιδρομεῖς, προγόνους τῆς τουρκικῆς μειονότητος.

ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ λοιπόν, ὡς εἶναι φυσικόν, οὐδέποτε ἀπεδέχθησαν τὰς συμφωνίας Ζυρίχης - Λονδίνου ὡς ὀριστικὴν καὶ μόνιμον λύσιν. Ὁ ἐθνικὸς των πόθος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ ἔνωσις μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

ΜΕΧΡΙ δὲ τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἐνώσεως ζητοῦσι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐν μέρει αἱ ἀρχαὶ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ ΟΗΕ, ἥτοι νὰ διευθύνῃ ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ δὲ μειονότης νὰ ἀπολαμβάνῃ πλήρως τὰ δικαιώματά της, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν τουρκικὴν μειονότητα τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ τῆς Ρόδου ἐν Ἑλλάδι.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ὅμως, θέλει νὰ καταλάβῃ τὴν νῆσον Κύπρον ἐν-

θαρρυνομένη και ὑπό τινων ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος. Καί πρὸς τοῦτο ὑπεκίνησε καὶ ἐξώπλισε τὴν τουρκικὴν μειονότητα τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία στασιάσασα ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1963 ἐπέτυχε νὰ διχοτομηθῇ πόλεις τινὰς καὶ μέρη τῆς ὑπαίθρου καὶ νὰ ὀχυρώσῃ τὰ διαχωρισθέντα τῆς Κύπρου μέρη.

Ἡ ΔΗ ἢ Τουρκία ζητεῖ ἐπισήμως τὴν δημιουργίαν τοιούτων συνθηκῶν ἐν Κύπρῳ, ὥστε ἐν τῇ πραγματικότητι νὰ ἐπέλθῃ ἡ διχοτόμησις τῆς Ἑλληνικωτάτης Κύπρου.

Τῷ 1922 ἐπῆλθεν ἡ ἐκρίζωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης.

ΚΑΤΑ τοὺς τελευταίους χρόνους συντελεῖται ἡ ἐκρίζωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν νήσων Ἰμβρου καὶ Τενέδου καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ΔΗ ἐπιδιώκεται διὰ τῆς διχοτομήσεως τῆς Κύπρου καὶ ἡ ἐκρίζωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω προσθέτω ἐν συνεχείᾳ μίαν ἐπιστολὴν μου δημοσιευθεῖσαν τὴν 2 Αὐγούστου 1964 εἰς τὴν ἐφημερίδα Θεσσαλονίκης «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» καὶ ἐν τηλεγράφημά μου σταλὲν εἰς τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῶν ΗΠΑ τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1971 ἐπὶ τῇ ἀφίξει του εἰς Ἀθήνας καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα Καβάλλας «Ταχυδρόμος» τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1971.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

Τὸ σύνθημα τοῦ ἀρραγοῦς ἐνιαίου ἐθνικοῦ Μετώπου ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως, ἔναντι τῶν ἐπιδιώξεων ἐχθρῶν καὶ «συμμάχων» τινῶν, τὸ ὁποῖον διεκήρυξε πρῶτος ὁ «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς», μὲ τὴν ἀπήχησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινὴν Γνώμην καὶ περὶ τοῦ ὁποῖου ἔγραψε προσφάτως ἀριθρὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας ὁ Ἐπ. Ἀρχ. Γ.Ε.ΕΘ.Α. καὶ βουλευτῆς Μαγνησίας κ. Α. Φροντιστῆς, ἀπασχολεῖ, εἰς τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν του, καὶ τὸν γνώστην τῶν ἐθνικῶν θεμάτων ἱατρὸν κ. Θωμᾶν Βαφειάδην, ἄλλοτε Ἀρχίατρον τῶν Ἐθνικῶν Ἀνταρτικῶν Ὁμάδων Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης:

«Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς βλέπει καθαρὰ τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον διατρέχει σήμερον ἢ Κύπρος μας. Τὸν κίνδυνον νὰ ὑποδουλωθῇ ἐκ νέου εἰς τοὺς Τούρκους. Καὶ ἀντιλαμβάνεται πολὺ καλά, ὅτι ἢ διὰ δευτέραν φορὰν ὑποδούλωσις εἰς τοὺς Τούρκους θὰ σημάνη τὸν βέβαιον καὶ ταχὺν ἐξαφανισμὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου.

Ὁ κίνδυνος, τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ Μακεδονία μας, δὲν κατέστη ἀκόμη γνωστὸς εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Εἶναι ὅμως ἐπείγουσα ἐθνικὴ ἀνάγκη νὰ τὸν ἴδωμεν ὅλοι καὶ νὰ τὸν ἀποτρέψωμεν, πρὶν αἰ προὑποθέσεις, τὰς ὁποίας δημιουργοῦσι δολίως οἱ ἐχθροί, οἱ ὁποῖοι ἐπιβουλεύονται τὴν Μακεδονίαν μας, γίνωσιν ἀπαιτήσεις τῶν Μεγάλων Φίλων καὶ Συμμάχων μας εἰς βάρος τῆς ἀκεραιότητος τῆς Πατρίδος μας ἐν ὀνόματι δῆθεν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ «Ἐλευθέρου Κόσμου», ὅπως γίνεται σήμερον μὲ τὴν Κύπρον μας εἰς βάρος ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ μέγας λοιπὸν κίνδυνος, τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ Κύπρος μας καὶ λίαν προσεχῶς ἡ Μακεδονία, πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ὁδοστρωτῆρ τῶν κομματικῶν παθῶν καὶ διενέξεων μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ τῆς χώρας μας κόσμου, ἵνα σύσσωμος καὶ ἠνωμένος ὁ Ἑλληνισμὸς δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν Κύπρον μέχρι δικαίωσεως τῶν πόθων τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ δυνηθῇ νὰ διοργανώσῃ τὸν Ἀγῶνα Ἀμύνης οὐ μόνον διὰ τὴν Μακεδονίαν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπαρξίν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Διότι δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ, ὅτι λόγῳ τῆς Ἱστορίας μας καὶ τοῦ Γεωγραφικοῦ μας χώρου εἴμεθα ὁ στόχος ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ «κλωτσοσκούφι» φίλων καὶ συμμάχων, ὡς τρανώτατα ἀποδεικνύει ἡ ἐπιβουλὴ ἔναντιον τῆς Κύπρου μας καὶ ἡ προσπάθεια ἐπιβολῆς τῶν ἐπιβούλων σχεδίων.

Ἐνώπιον λοιπὸν τῶν κινδύνων πρέπει ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ ὁμοφωνήσωμεν καὶ νὰ παύσουν τὰ συνθήματα διαίρεσεως καὶ ἡττοπαθείας, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν καὶ νὰ ἐξουδετερώσωμεν πᾶσαν ἐπιβουλήν».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΑΓΚΝΙΟΥ

Τοῦ Ἱατροῦ κ. ΘΩΜΑ ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ διαμένοντος ἱατροῦ κ. Θωμᾶ Βαφειάδου Γεν. Ἀρχιάτρου Ἀνταρτικῶν ὁμάδων Ἀνατολικῆς Μακεδονίας εἶχεν ἀποσταλῆ κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Ἀγκνίου, τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

Ἀριθμ. τηλεγρ. ἀποδείξεως 4573)17.10.71.

Ἐξοχώτατον Σπύρον Ἀγκνίου, Ἀντιπρόεδρον Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, ξενοδοχεῖον Χίλτον Ἀθήνας.

Ἐξοχώτατε,

Ἐπὶ τῇ ἀφίξει Σας εἰς τὴν Πατρίδα μας καὶ Πατρίδα τοῦ πατρὸς Σας ὡς ἀπλοῦς Ἑλλήν Σᾶς εὐχομαι τὸ ὡς εὖ παρέστητε.

Ὅλοι οἱ Ἑλληνες Σᾶς ὑποδέχονται μὲ εἰλικρινῆ αἰσθήματα χαρᾶς ὡς Ἀντιπρόεδρον τῶν ΗΠΑ καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν, διότι εἴσθε Ἑλληνας.

Ὡς εἶναι γνωστὸν λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Πατρίδος μας ἡμεῖς οἱ Ἑλληνες κινδυνεύομεν ὡς ἔθνος, ὡς Φυλὴ καὶ μόνον ἠνωμένοι θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν κίνδυνον Ἐθνικῶν συμφορῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποφύγωμεν πᾶσαν ἐνέργειαν, ἣ ὁποία θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν διαίρεσιν. Μία τοιαύτη ἐνέργεια θὰ ἦτο ἡ προσφυγὴ εἰς ἐκλογάς.

Τὰς ἐκλογὰς ζητεῖ ὁ λεγόμενος πολιτικὸς τῆς χώρας μας κόσμος, ὄχι διότι ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον διατρέχομεν λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς μας θέσεως, ὄχι διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς ἐκτριζώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου, τὴν ὁποίαν ἐκτριζώσιν ἐκχιαστικῶς ἐπιδιώκει ἡ Τουρκία ἐμποδίζουσα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ χάρτου τοῦ ΟΗΕ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς νήσου, ὄχι διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν μας τῆς Βορείου Ἡπείρου, ἀλλὰ διότι φέρει βαρέως, ἐπειδὴ ἡ σημερινὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις ἔφερε τὴν ἡσυχίαν, τὴν γαλήνην εἰς τὸν τόπον μας θέσασα τέρμα εἰς τὰς ἀτέρμονας προσωπικὰς κομματικὰς διαμάχας τῶν δῆθεν πολιτευομένων.

Ἐὰν ὁ λεγόμενος πολιτικὸς τῆς χώρας μας κόσμος εἶχεν ἀνησυχίας διὰ τὸν κίνδυνον λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Πατρίδος μας, ἐὰν ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν τύχην τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου, θὰ ἐξεδήλωνε τὴν πρόθεσίν του νὰ βοηθήσῃ τὴν προσωρινὴν σημερινὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου καὶ γενικώτερον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπειλούντων τὴν χώραν μας κινδύνων.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ λεγόμενος πολιτικὸς κόσμος δὲν σκέπτεται τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά, ἐξέλεξε τὴν ἔλευσίν Σας ἐδῶ, ὄχι διὰ νὰ ἐνώσῃ τὰς παρακλήσεις του νὰ μᾶς ἐνισχύσῃτε εἰς τὸ ὑπάρχον σήμερον τὴν στιγμὴν αὐτὴν Ἐθνικὸν θέμα τῆς Κύπρου, ἀλλὰ διὰ νὰ τορπιλλίσῃ τὴν ἡσυχίαν, τὴν γαλήνην, ἢ ὅποια βασιλεύει εἰς τὸν τόπον μας, νὰ δημιουργήσῃ ἀντιπερισπασμοὺς εἰς τοὺς Κυβερνῶντας, νὰ φέρῃ τέλος τὴν διαίρεσιν, τὰ μίση τὰ κομματικά, τὴν καταστροφὴν καὶ δι' αὐτὸ ὁμιλεῖ εἰς τὰ ὑπομνήματά του περὶ ἐκλογῶν.

Λησμονεῖ, ὅτι ἡ ἐκρίζωσις τοῦ αὐτόχθονος, γηγενοῦς Ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ὀφείλεται εἰς τὸν ἑξαλλον, εἰς τὸν ἐγκληματικὸν κομματικὸν ἀνταγωνισμὸν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀρχῆς.

Λησμονεῖ, ὅτι τὸ ΟΧΙ τοῦ 1940 τὸ εἶπεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἠνωμένος διὰ στόματος τοῦ ἀειμνήστου Στρατηγοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ 1936 εἶχε θέσει τέρμα εἰς τὸν κομματισμὸν καὶ τὴν διαίρεσιν. Καὶ τὸ ΟΧΙ ἐκεῖνο ἔδωκε τὴν ἀφθίτον δόξαν καὶ τὸ κλέος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ τὴν νίκην εἰς τοὺς σημερινοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς.

Ἐξοχώτατε,

Ἐν ὀνόματι τῆς ἀφθίτου δόξης καὶ τοῦ κλέους τοῦ 1940 τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους οἱ ἀπλοῖ Ἕλληνες ζητοῦν κατανόησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ χάρτου τοῦ ΟΗΕ διὰ τὴν Κύπρον καὶ τὴν Βόρειον Ἡπειρον.

Μετὰ τιμῆς
ΘΩΜΑΣ ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ
Ἴατρος
Τέως Ἀρχίατρος Ἐθνικῶν
Ἀνταρτικῶν Ὁμάδων
Ἀνατολικῆς Μακεδονίας — Θράκης
Θεσσαλονίκη, Κύθνου 6 Τ.Τ. 48

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Ὁ κίνδυνος, τὸν ὁποῖον διατρέχομεν ὡς Ἕθνος, ὡς Φυλὴ λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Πατρίδος μας καὶ τὸ διεθνιστικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον συστηματικῶς καὶ ἐντόνως καλλιεργεῖται ἀκωλύτως εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας μας ἀπὸ διαφόρους ξένους μὲ διαφόρους μορφὰς ποικιλωνύμους Ὁργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι ριζώσει μεταξὺ μας ἐπικινδύνως, ἔφερον εἰς τὴν μνήμην μου τοὺς λόγους τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου (Κατὰ Ματθαῖον Ζ' 6), τοὺς ὁποῖους καὶ παραθέτω.

«Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ρήξωσιν (κατασπαράξωσιν) ὑμᾶς».

Ἰανουάριος 1972

Θωμᾶς Βαφειάδης
Ἱατρός

ΜΙΚΡΑ ΠΟΝΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- 1) Μία φωνή ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας - Θράκης «Τὶ εἶναι τὸ ΕΑΜ καὶ τὶ θέλει τὸ ΕΑΜ, (Μάρτιος 1945).
- 2) «Ὁ τρομερὸς κίνδυνος ἐξαφανισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς», (Αὐγούστος 1947).
- 3) «Ὁ Σλαυϊκὸς κίνδυνος», (1948).
- 4) «Διατὶ οἱ Σλαῦοι ἴδρυσαν τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Κράτος τῶν Σκοπίων», Ὁμιλία εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Πολέμου τὴν 6 Ἰουλίου 1954. — «Ἡ θέσις τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔναντι τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ ζητήματος καὶ ὁ Πολιτικὸς τῆς χώρας μας κόσμος», Ἐκτύπωσις Δεκέμβριος 1965.
- 5) «Μία θλιβερά διαπίστωσις», Ὁμιλία εἰς τὴν Λέσχην τῶν Ἀξιωματικῶν Θεσσαλονίκης τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον 1967, Ἐκτύπωσις Ἀπρίλιος 1967.

ΜΕΡΑ ΠΟΡΝΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Το βιβλίο αυτό το οποίο περιλαμβάνει μελέτες - άρθρα επί των ημερών του ΕΑΜ και η θέση του λαού (1941-1944) και των ημερών του ΕΛΑΣ και η θέση του λαού (1944-1949) είναι απαραίτητο για τον καθένα που ενδιαφέρεται για την ιστορία της χώρας μας.

Η έκδοση είναι: (1948)

Αναφέρεται στην Ελλάδα όπως ήταν πραγματικά ο λαός της χώρας όπως ήταν η κατάσταση της χώρας και η θέση του λαού. Η έκδοση είναι απαραίτητο για τον καθένα που ενδιαφέρεται για την ιστορία της χώρας μας.

Η έκδοση είναι απαραίτητο για τον καθένα που ενδιαφέρεται για την ιστορία της χώρας μας.

ΜΙΚΡΑ ΠΩΝΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- 1) Μία φωνή ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας - Θράκης «Τὶ εἶναι τὸ ΕΑΜ καὶ τὶ θέλει τὸ ΕΑΜ, (Μάρτιος 1945).
- 2) «Ὁ τρομερὸς κίνδυνος ἐξαφανισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς», (Αὐγουστος 1947).
- 3) «Ὁ Σλαυικὸς κίνδυνος», (1948).
- 4) «Διατὶ οἱ Σλαῦοι ἴδρυσαν τὸ δῆθεν Μακεδονικὸν Κράτος τῶν Σκοπίων», Ὁμιλία εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Πολέμου τὴν 6 Ἰουλίου 1954. — «Ἡ θέσις τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔναντι τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ ζητήματος καὶ ὁ Πολιτικὸς τῆς χώρας μας κόσμος», Ἐκτύπωσις Δεκέμβριος 1965.
- 5) «Μία θλιθερὰ διαπίστωσις», Ὁμιλία εἰς τὴν Λέσχην τῶν Ἀξιωματικῶν Θεσσαλονίκης τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον 1967, Ἐκτύπωσις Ἀπρίλιος 1967.